

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجموعہٴ صدر کمالہ از فیض و درویش

مؤلف

مترجم

شمارهٴ قفسه ۱۶۹۳۸

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۸۱۰۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

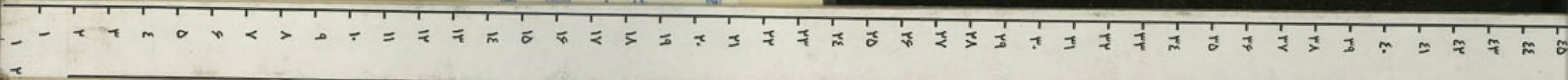
کتاب: خصوصاً حمید، رکنه اربعه و درویش

مؤلف: _____

مترجم: _____

شماره قفسه: ۱۶۹۳۸

شماره ثبت کتاب: ۷۰۸۱۰

بِرَضَى ^{منه} بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

وَالضُّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ

قُلْ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ فَأَنْذَرْنَاكَ

نَارًا تَلْقَىٰ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا أَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ

وَتَوَلَّىٰ وَسَيَجْنَبُهَا الْعَاقِبَةُ الَّذِي يُوَفِّي مَالًا

كُلٌّ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا

وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَى وَلَ

١٦٩٣٨

٢٠٨١٠٣

تربت خوردن

این کلمات را بر تربت برهنه کاغذ

چون که خواهی تربت مقدس را بر داری بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَلِكِ الَّذِي

قَضَيْتَهَا وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الَّذِي خَلَقَهَا

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الَّذِي الْوَصَّى الَّذِي

حَلَّ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَجْعَلَ لَهُ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا

مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَتَحْفَظَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ

پس بر پارچه پنبه و یا از زلفه بران

بخوانند و چون خواهی تناول غای اول

بوسه کن و بر هر دو چشم بکوب و پیش از آنکه بخور

تناول کنی

هدایت کند از وصایای جناب پیغمبر با علم موافق و هم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَعْدَةُ عَمَدَةِ الشَّاهِدِينَ

وَالْمُحَمَّدِ الَّذِي هُوَ مُعْطَى السَّالِطِينَ وَصَحْبِهِ الْمُسْتَظَرُّ

وَكَاشِفِ كَرْبِ الْكَرُوبِيِّينَ وَفَتَّهِ حَاجَاتِ الْطَالِبِينَ

وَإَكْرَمِ السَّلَامِ دَاوِلَى الْحَيَاتِ عَلَى الْكَتَبِ مُحَمَّدٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُعْصُومِينَ

الْحَاقِقِينَ الدَّعَاوَالِدَاعِينَ وَصَلَوَاهِ الْمُصَلِّينَ

اما بعد جنین گوید خاک قدم مومنین محمد باقر

تقی حشرها الله تعالى مع الموالها من الهاطال

هرین که ظلمت منیر برادران دینار صمدار و که این وجه

از احادیث از حضرت رسول مختار که این بریضاعت تسبیح

نموده ام و امید از برادران دینار است که برین اعتقاد

خیر یاد آور نمایند اما بعد خداوند عالم چند کرد در او بر او

از هر طایفه اندوخته است اول حاکم عادل و کسیر که

مناجات حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

مناجات حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم در خبرت که چون
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم را همی پیش آمدی این مناجات را
در شفیق آوردی حق تعالی بهم و بر استجاب کردی و بنا بر مناجات
آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم و ائمه دین مرا سلامی ایست از اول
و انبیا و اصفا و زهاد و مجاهد خوانده اند و هر وقت که بران استجا بخواهند
بفرموده مقصود رسیده اند پس هر که او را فقه خیر آید یا دشمنی یا دومی یا امر
یا مرادی داشته باشد باید که دوبار قبل مراد او را بخواند و بعد از آن

ترتیب

این کلمات را مرتب بر کار
بنویس و با کلام شسته
بیاشامد یا اذن الله تعالی
شفایابد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الشافی بسم الله

الشافی بسم الله المعالی

فی بسم الله الذی لا

یضر مع امره شیئ

فی الارض و فی

السماء و فی السموات

العلیة و فی

الارض و فی

السموات

این مناجات را شفیق آورد و پیش بر او برسد بعد از نماز صبح بخواند
انکس را و اولاد و اتباع را چون سخت حصار کرد و از آفتها و بلاها
دور شود و بجهت دشمنان و مکارها ایشان و برآمدن حاجات اشرف
عظیم دارد و عجب که خواننده این مناجات را اگر کسی ستم و ضرر رسد
و هیچ غمنازی و بدگویی در حق وی نباشد که در او اگر در خاطر کند از بیم
جیش آن عاید گردد و مقهور و مقرون گردد و هیچ دشمنی بر او نماند
نیاید و مرتبه او هر روز بخالد گردد شرح و غایت این مناجات چهار است
و آله یونق و المعین **للصالح الاول** ای مفضل به
فضول و ای عادل بی عدول و ای قاضی بی عدل
و ای حاکم بی هرل و ای ناظر بی نظیر و ای دانای
ضمیر و ای توانای بی ظمیر و ای پادشاه بی وزیر
و ای قادر بی تدبیر و ای غلام بی سر و ای قهار بی

مارکارنام

ووقت خردن تربت بگو
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ
 رَبِّ هَذَا التُّرْبَةِ ا
 يَا وَكَلَةُ الظَّاهِرَةِ وَ
 رَبِّ النُّورِ الَّذِي
 فِيهِ وَرَبِّ الْجَسَدِ
 الَّذِي سَكَنَ فِيهِ وَ
 رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُؤْمِنَةِ
 كَلِّمْ بِهِ جَعْلُهُ
 شَفَاءٌ مِنْ كُلِّ سُوءٍ
 دَاءٍ كَذَا
 اَنْ عَلَّمَ اَنَا بِرَبِّ
 جَعْلُهُ اب ربر
 ان ميان نام و بگو

وای جبار بی عدیل بالطفیف یا علیم یا خیر یا من لا
 یحتاج الی البیان و التفسیر حاجات اکثر و انت
 عالمینا بصیر **الحسن** دور ای خالق بی مدد
 وای احد بی عدد وای اول بی بدایت وای آخر
 بی نهایت وای ظاهر بی صورت وای باطن بی
 ضرورت وای حی بی حیل وای عزیز بی ذلت
 وای غنی بی قلت وای سمیع بی غفلت وای مظهر
 بی فکر وای بخشنده بی حسد وای بخشنده بی
 منت وای صانع بی آلت وای مبدع بی حالت
 وای بنای بی خلقة وای توانای بی پیچاره وای علو
 بی تفکر وای قوی بی تغییر وای جبار بی تخیر وای
 قهار بی ظهور وای ذات بی کیف وای صفات بی حقیف

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَ عَلِمًا نَافِعًا وَ شَفَاءً مِنْ
 كُلِّ وَ سُقْمٍ

الحسن سیم ای مقدس که تیر تقدیر تو هیچ
 تدبیر رد نشود وای رازنی که رزق از هیچ بند باز
 نگیری وای حی که هرگز نیری وای سلطانی که در
 سلطنت مشغولی نداری وای ملکی که از مملکت مغرور
 نداری وای بخشنده که از بخشایش ملول نگر
 وای سمیع که هرگز ملول نگر دی وای ملکی که اوها
 کسر نکنه کمال تو رسد الهی بجزمت ساکنان محد
 تو بجزمت رضادادگان طاعت تو و بجزمت خسته
 کان محبت تو و بجزمت تشکان شربت تو و بجزمت
 خستگان ضربت تو و بجزمت مشتاقان انقربت
 که ماساقرین مقربان خود گردانی وای الضعفاء و
 حی الفقرا یا عظیم **الحسن** دور ای سکر

هر گشته وای فریاد رس هرمانده وای غم پذیر
 پچارکان وای راه غای پراهان وای دستگیر نکونگار
 وای دوست دار کمال وای غفار کنه کاران وای
 رحیم پریشان وای سارنده کاران وای مونس
 دل پریشان وای مهربان جراح رسیدگان وای
 درمان در ماندگان وای محب خوانندگان وای
 مطلوب جان مشاقان وای محبوب سرب نفاقان
 وای چاره درویشان وای پناه پی خویشتان وای
 سرمایه مفلان وای غمزه جاه مخلصان وای معین
 پیکان وای صحت و درمان بیماران وای امید
 ابد واران وای جزا و عذاب زمین و آسمان وای
 سرخ رو کشته غم درویشان وای قبول کننده توبه

نیکو

دست بر موضع گذارد و
 سوره حمد و قل هو الله

عاصیان ای رحمت تو عظیم است و ذات تو قدیم است وانا انزلناه واین آیه
 و نام تو محمد الرحیم است یا دلیل المتحیرین یا غیاث
 المستغیثین اغثنا الیک رقی و منک طیبی عجل و تری الجبال تحسبوا
 فرجی بحق محمد العربی **الحسن** **الحسین** ای دستگیر جامده و هی ممر
 سرکشکان وای ضمیمه اموزندگان وای کارکنای ممر السحاب صنع
 متفکران وای راه غای متحیران وای معبود الله الذی اثنی
 جانوران وای مقصود نامه ویران وای شفا
 دهند بیماران وای سیع کوبندگان وای
 منیع جویندگان ملکات بحرمت دل محرومان
 و بحرمت دل ناامیدان وای بخشاینده بنحشا
 بندگان وای ارزو بخش آرزو مندان یا حتی یا
 قیوم یا خنان یا پناه یا بدیع السعوات و الاغرض

بخوانند

و تری الجبال تحسبوا

فرجی بحق محمد العربی

ای دستگیر جامده و هی ممر

سرکشکان وای ضمیمه اموزندگان

وای کارکنای ممر السحاب صنع

متفکران وای راه غای متحیران

وای معبود الله الذی اثنی

جانوران وای مقصود نامه ویران

وای شفا دهند بیماران

وای سیع کوبندگان وای منیع

جویندگان ملکات بحرمت دل محرومان

و بحرمت دل ناامیدان وای بخشاینده بنحشا

اگر کسی حاجتی یا مشکلی

سأع شود با طهارت

و فراشی لطیف پاک

و باید وزنی با او بنا

شد در وقت خواب

سوره و الشمس و الیل

در یک راهفت مرتبه

خواند بعد از آن

اجل

اللهم

سأع می هندی

جا و محزجا

یا ذوالجلال و الاکرام یا احد التراحیم **الحسن**

ششم ای دانسته رازها و ای شنونده آوازا

و ای برینده نیازها و ای بصیر حالها و ای سمیع

قاله او ای دانسته کامها و ای رها شده از محنتها

ای معزز عوالم و ای مطلع بر دقائق و ای مهربان

بر خلائق و ای مفضل که با فضل کسی ترا حاجت

نیست و ای منعمی که انعام ترا نهایت نیست و ای

منتغی که کس را با تو محال حمایت نیست ای قهاری

که کس را با تو جلت نیست و منازعت نیست ای

جباری که کرد نکشتن را با تو روی مقابله نیست

ای حکمی که روندگان را از بلای تو روی گریز نیست

و ای کریمی که بندگان را غیر از عطا تو دست او بر

ملکا بحمت بچونی و چگونه کی تو بحمت انبیاء

مراه تو و بعزت اولیاء درگاه تو ای خداوندی که جا

بندگان در حذف تغیر نیست و ای کامکاری که

دل دوستان در کف توحید نیست الهی اگر بکبر و

ندارم و اگر سوزی طاقت ندارم از بنده خطا

و ذلت و ز تو عطا و رحمت ای قدیم لمیزلای عزیز

بی بد و ای خالق کیف و ای رازق بی حیف

الحسن هفتم ای قدیم علیم و ای جبار عظیم

و ای غفار و رحیم و ای قدیر کار ساز و ای رحیم

بنده نواز الهی عظمت و جلال تو و بعزت کبرای تو

الهی بفضل بی منتهای تو الهی بحسب الاکرام و

الهی بیکت عزایت و انجیل و زین و فردان تو الهی

دوشب اول یا سیم یا پنجم

یا هفتم کسی را در خواب

ببیند که بگوید ان

و در علاج چیست

را و بگوید من اصلا

عظیم بود از علاج

عاجز بودم این عا

نمودم و شب اول

م و کس آمدند

من بپوشیدند یکی

دست بر سرم مالید

و صغیر ایشان

که خاموش بودم

یا هفتم

چهارده اسم در اساق یابند از راه منته نشوند

بسم الله الرحمن الرحيم

اَمِ يَلْقَعُ

مَنْ يَمْلِكُ

يَا طَهْمُونَا يَا

شعرونات يا

بِالْيُوشِ يَا

لیتوش یا

عُوشًا

ملاش

۱۰۰

جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و ملائکه
الهی بحرمت حمله العرش و کربیان و روحانیان
الهی بحرمت نیاز آدم صلی الله و خلقت و الهی برکت
نیاز حوا و انابت و الهی بحرمت نیاز سید الشهدا
هابیل و شهادت و الهی بحرمت شریف پیغمبر صفوت
و الهی بحرمت نیاز ادریس پیغمبر و رفعت و الهی بحرمت
نیاز صالح پیغمبر و ناقة و الهی بحرمت نوح پیغمبر و قوه
و الهی بحرمت هود پیغمبر و هبت و الهی بحرمت نیاز
ابراهیم پیغمبر و خلقت و الهی بحرمت نیاز اسماعیل پیغمبر
و لدیث و الهی بحرمت نیاز اسحاق خمر و فدیت او
و الهی بحرمت یعقوب پیغمبر و حرمت و الهی بحرمت یوسف
پیغمبر و عزت او و الهی بحرمت نیاز یوشع پیغمبر و عبادت او

لَا مُصْطَالُونَ

يا قِيَمُوثَرُونَ

ماصنخاریت

أَشْشَاتُونَ بِأَيِّ

مُسْتَطْعُ نَا

ملحق

بسم الله الرحمن الرحيم

44

31

الهی بحرمت موسی بنجبر و مخاطبه او الهی بحرمت
 نیاز هارون و متابعت او الهی بحرمت نیاز یزید
 بنجبر و ملائمت او الهی بحرمت یونس بنجبر و
 الهی بحرمت نیاز اسباط بنجبر و نبوت او الهی بحرمت
 نیاز الیاس و حاجت او الهی بحرمت خضر بنجبر و
 الهی بحرمت نیاز ذوالکفل و انابت او الهی بحرمت
 نیاز لوط بنجبر و نجابت او الهی بحرمت نیاز ادریس
 و خلافت او الهی بحرمت عزیز بنجبر و مرتبت او الهی
 بحرمت نیاز سلیمان بنجبر و حشمت او الهی
 ذکر ایوب بنجبر و کثرت او الهی بحرمت نیاز یحیی بنجبر
 و خشیت او الهی بحرمت ارمیا بنجبر و کرامت او
 الهی بحرمت دانیال بنجبر و حکمت او الهی بحرمت

در وقت خونریزی دست

بر سر بگذارند مرتبه

این دعا را بخوان

بسم الله الرحمن الرحيم

مَنْ كَانَ مِنْكُمْ

مَرِيضًا أَوْ بِهِ

أَذًى مِنْ بَرِيئَةٍ

طالوت پخیر و ملکت او الهی بحرمت نیاز شعیب
پخیر و طهارت او الهی بحرمت نیاز شمعون پخیر
و شجاعت او الهی بحرمت نیاز التمویل پخیر
و مبارزه او الهی بحرمت اخون پخیر و بلیت
او الهی بحرمت نیاز ذوالقرنین و سیاحت او الهی
بحرمت جرجیس پخیر و مصیبت او الهی بحرمت
نیاز عیسی پخیر و زهدات او الهی بحرمت نیاز
سار و طهارت او الهی بحرمت و برکت حاجر
و عظمت او الهی بحرمت و برکت مرید و نعمت او
الهی برکت آسیه و شهادت او الهی برکت نیاز انما
رقیم و علوت ایشان الهی بحرمت و غزیت مهر و
جمع انبیاء محمد مصطفی علی الله علیه و آله وسلم

و شفاعت او الهی بحرمت سرور و لبیا علی الرضا
علیه السلام و امامت او الهی بحرمت نیاز سید
الشهدا حمزه شهید الهی بحرمت نیاز خدیجه کبریا
الهی بحرمت نیاز سیده النسا فاطمة الزهراء الهی بحرم
لب زهر آلوده امام حسن الهی بحرمت خون ناحق
رخنه امام حسین الهی بحرمت امام علی ابن الحسین
الهی بحرمت نیاز امام محمد باقر الهی بحرمت امام
جعفر صادق الهی بحرمت نیاز امام موسی کاظم
الهی بحرمت نیاز علی ابن موسی الرضا الهی بحرمت
امام محمد تقی الهی بحرمت امام علی نقی الهی بحرمت
نیاز امام حسن عسکری الهی بحرمت امام محمد مهدی
صاحب الزمان صلوات الله علیه و آله اجمعین

این آیت را بخوان خدا

تغایر بدل می اندازد که

بداند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ

يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ

لِمَنْ يَشَاءُ

وَمَنْ يُشْرِكْ بِإِلَهِ

لِلَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ

إِثْمًا عَظِيمًا

اگر شخصی دکانی داشته باشد و رواج نداشته باشد در ساعت سعد بنو

المیجرت و برکت نیاز صحابه کبار و مهاجروا
المیجرت و برکت سلمان فارسی و برکت نیاز
بنو لیسید و همراه نگاه اردیا
بنو لیسید و در دکان بیا او بر قرن المیجرت و برکت نیاز معروف
و یزد و برکت دواج دا
کرج المیجرت ان نامهای عزیز و کرسی و لوح و قلم
سخته باشند که یک ساعت
الی از مشنری نباشد
عباد و زمره درویشان الهی برکت ان بندگان
که در آسمان و زمین تزیین و تهلیل کنند و
بگویند و طاعت و بندگی کرده و می کنند
برکت اسما عظمه که از هبت آن زمین بشکاف
و در آسمان کزاده کرد الهی برکت آن نام که محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم شب معراج ترا
بدان نام بخواند برکت ان ساعت که برات آورد

ع ۴ ص ۵ ع ۹ ص ۷
ع ط ل ا ح د م ۲ د ر ۴
ط ۴ ع ۲ ۲ ۶ ۵
۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵
۲۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵
۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵
۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵
۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵ ۵

هر کس شب جمع ده کعبه

این دعا را بخواند تا

جمع دیگر گناه بر نامه

او شوی پسند

و آنحضرت را ملکوت بزدند علیک یا رب
بحق آن نام که عیسی علیه السلام ترا بدان نام
بخواند مرده زنده کردی علیک یا رب المیجرت
آن نام که در خزانه اسرار است علیک یا رب
المیجرت آن پنج نام که بر پرهای حاملان شرف
نوشته است الهی برکت ان نام که ابراهیم علیه
السلام ترا بدان نام خواند و آتش نمرود بر سر
گشت الهی برکت آن نام که یعقوب علیه السلام
ترا بدان نام خواند یوسف علیه السلام را بدو
باز دادی الهی برکت آن نام که ایوب بنجر ترا
بدان نام بخواند او را از بلاهای کرمات نجات
دادی الهی برکت ان نام که سلیمان علیه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
یا ذا الفکر الفصل علی الیوم
یه یا باسط الیدین یا
العطیه یا صاحب
المواهب السینیه
صل علی محمد و آله
الوزا شجیه فاعف
لنا یا ذا العلیا فی نقد
عسقیه

هر کس بعد عصر جمع این

صلوات را هفت مرتبه

بخواند خدای تعالی تر ابدان بخواند خاتم مملکت بدو دادی الهی محبت

صدر را رکنه کبیره محمد و فرقان محمد الهی محبت راز محمد و نیاز محمد که

او را بیاورد حاجت دینی و دنیائی من بپجاده درمانده مضطر

اللهم صل علی محمد و آل محمد و از شفاعت منزه بهر عالم بی نصیب گردان

محمد الرضاء المرضین ملک ابدا فی عالم بادشاهای بنی احوال خدا

با فضل علالت و با وندامن عاجز و هیچ قوت و حالت و حیل

در دست علیهم با افضل ندارم و هر چه جز از دست پزارم هر که تعلق

بکسی دارد و پجاده درمانده کند کار امیدوار

علیهم و السلام بگرم است یارب حاجت بسیار دارم و بوجه

و السلام علیه و علی چنین توانایی و بقدرت بر آوردن بنوای که بی

اورا حسم و احصاء مملکت بدین بند برسانی و شرط المان از ما

الم و رتبه الله و بکانه کفایت کنی هیچ پرستی را با انکار بی ای رحمت

دستگیر می ای کرم نوحه بر نیز می ای داشته هر جا

و شنونده هر سوا ای حکیم هر حالی و ای سبب

هر مقامی ای محب هر خواسته افرین هر دانسته

الهی غافلانیم نه کافر انیم صدا بپرکت نواختن کان خیر

تو و پرکت که اختکان هیبت تو الهی پرکت بخیر

جلال تو و مقهوران تو ای ملکی که ملکوت

عالم ملوک تواند ای جباری که جباران عالم

مقهور تواند ای حفیظی که همه عقل محفوظ تواند

ای رازنی که همه اهل ثری مر و تو تواند ای غفار

که همه اهل خطا مغفور تواند که ما را بصرای خدا

بیرون آری و از بر و شست آید بر وضه الش

برسانی الهی با پجاری که انرا از خیرین میخوانند

هر کس ماه نوبه بهی بد

هفت حمد و هفت صلوات

هفت بفرستد و دست بر چشم

خود بمالد هرگز چشم در

نمی بیند

الله اکبر الله اکبر

و سبحان الله بکرمه

و اعیان و احوال الله

ب العالمین کثیرا

لا شریک له و صلوات

الله علی محمد و آله

هر کس خواب بر پیشانی ببیند
بعد از آنکه بیدار شود بخواب

و دست چپ خود نگاه کند
و دست راسته بپوشد
و بعد از آن این آیه
بخواند

اَعُوْذُ بِمَا عَاذَتْ
بِهَ الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ
وَالنَّبِيَّاءُ الْمُرْسَلُوْنَ
وَعِبَادَ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ
مِنْ شَرِّ مَا
رَاَيْتُ مِنْ رَدِّ يَاسٍ
وَعَذَابِ اَزَانٍ جَهَنَّمِ
وَعَذَابِ اَشْرَافٍ
وَعَذَابِ اَشْرَافٍ
وَعَذَابِ اَشْرَافٍ

ب

ان وقت که بر پشت

نشیند این طلم
یکی را بر پهلوی راست
و یکی را بر پهلوی چپ
بگذارد و وقت که در
آخر نشاند همیشه
زور کند تا بشکند
پار است

۸	سم	۳
۱	۵	۱
۶	۱۱	۲

۲	۳	۴
۱	۵	۶
۹	۱۰	۱۱

مستحق هر ثنائی اجابت کتده هر دعا توئی ای
آرزو بخش آرزو مندان وای خداوند خدا
ندان الهی برکت انعامت که براف آوردند
الهی بجزمت انعامت که ما را از سرای نماند
البقاری و معاینه کردار ما بماندایی بر ما
رحمت کن و بفضل و کرم خود بخش الهی
صمد معبود آنچه فرمودی نکردیم و از کرده
خود بدیدیم الهی چون جامه زندگانی ما را از سر ما
در کشید و ما را بر دوش دیگران از دروازه دنیا
بکنار لحد برد و جمع کرده ما را تفرقه کنند
بر ما رحمت کنی و آنچه نیم شبان تاریک در پس
پرده کرده ایم از مادر گذران الهی جان ما را

در دوازده روز و ده شب بخواند
باعی از ربهان کد سر این

بسم الله الرحمن الرحيم

شب قدر و در شب بیستم باشد اگر غره شهر مذکور روز چهارشنبه
باشد شب قدر و در روز دهم باشد اگر غره شهر مذکور روز پنجشنبه
باشد شب قدر و در شب بیستم باشد اگر غره شهر مذکور روز
جمعه باشد شب قدر و در شب بیستم باشد اگر غره شهر مذکور روز
شنبه باشد شب قدر و در شب بیستم باشد و این اعیان العزیز
کتاب ترمذی القلوه از استخراج حسن بن علی

لا اله الا الله عدد
للملای والد هو
لا اله الا الله عدد
اصواح الجود لا
الله الا الله ورحمته
خبر ما جمعون

بسم الله الرحمن الرحيم

هر که که کویا بنوفاوشن
سپاس و ستایش کری را که با کمال کبریا و عظمت و
استغفار و عزت در لطف و رحمت و باب عطف و
در انصاف و در کرم و در بزرگواری و در انصاف و در
انصاف و در کرم و در بزرگواری و در انصاف و در

لا اله الا الله
عدد الشول و
لا اله الا الله
عدد الشول و

لا اله الا الله

عدد دالح و الحمد

لا اله الا الله عدد

دالح العیون

لا اله الا الله عدد

للیل اذا عشت

والصبح اذا تنفس

لا اله الا الله

عدد الرياح

فی المری و

لا اله الا الله

و مرض حاجات از رانی فرموده هر که رازی دارد و با جانب
تعالی او و بر وی تواند گفت و هر که نیازی دارد و در
او باشد و عرض تواند نمود و بر درش و زیری کاشته که
بوسیده شود یا و توسل باید بود و نه و کبلی باز داشته که
او بر پیشکشی یا و توسل باید نمود و حاجی و نه در بانی و نه ترس
چو یکی بختیانی **ب** هر که کویا و هر چه خواهد که کویا و هر چه
در بان درس درگاه نیست که کس را در همه جا و همه وقت
اورا هست و از ظاهر و باطن همه کس در همه حال آگاه است
سلطنت و پادشاهی او را می رسد و پس تعالی جناب و نقد
و از غایت رافت و نهایت کرم که بانه کان دارد و پادشاهی
در شبان روزی پنج وقت نماز و تسبیح و تکریم و تکریم و تکریم
عمد و رسالت مقام به و سپهر و تکریم و تکریم و تکریم و تکریم

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
إِلَى يَوْمٍ يَنْفَخُ
فِي الصُّورِ

و در بعد بار و در شدن حب در دل ایشان کرده باشد
بر لب آزار باب و ناسختی چند بخت و خوشه روی نیاز
بر آستانه بنده نواز کار سازند و راز دل خود را بر حضرت
علام الغیوب عرض دهند خود با لطف او بگویند و در او درود
خود از گرم او بگویند و او از روی تفضل و تعطف نامشایی هر کس
بفرد استعدا دش نام کند و شکش را درستی انعام نمشد
کری بر در دل نهشته درستی بخش دلهای شکسته
فَشَكَرَ اللَّهُ فَثَمَّ شَكَرَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا لِلشُّكْرِ الْعَمِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **اما بعد** بر شید نیست
که نماز بهتر از طاعات و فاضلتر از عبادت چنانکه در حدیث
نموده اند که نماز ستون دین است اگر قبول شد
همه عبادت قبول است و اگر مردود گشت همه مردود است و چون

۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸

۶۵

اگر کسی در نماز مال داد شود
این مهر از جعفر بن موسی
در میان خود دفن کند
مال دار شود

۹۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸
۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸	۶۵۹۸۸

نقصه اصلی از نماز یاد حق است و تجزیه عهد با و دشمنی او از
روی مسکن و شوق و سوال مهلت از او با شهناز و
خضوع پس بر آینه بنده را با جبار است از حاضر ساختن در آن
و نصیب آن آنچه بگوید بر زبان و در حدیث نبوی وارد است که
من هر بنده را از نماز او بگویم که نصیب است از آن و در آن
خود داشته باشد در آن و بر او است منجیح از امام محمد باقر علیه السلام
منقولات پرستی که بنده بالا برده میشود و او را از نماز او
یک آن و نیم آن و چهار یک آن و پنج یک آن پس بالا برده
نمیشود از برای او که اگر آن را روی دل بآن داشته و در حدیث
دیگر وارد شده که هر که در رکعت نماز بگذارد و سخن نگوید
بافس خود بخیر از او مورد نیاید یعنی خبری در نماز
نگذارد تا فارغ از آن نماز شود نماز میان او و حق است

موسود

اگر زنی شیرش کم باشد این
تغذیه را بنویسد و در کردن
عورت بنید شیرش بسیار
شور

بسم الله الرحمن الرحيم
الله يعلم ما عمل كل شي
انفيض الادح
او خداوند دانای هر کار و هر
عنده بمقدار عالم
هو الرحمن الرحيم

مگر آنکه آه زیده شود از برای او و چون از کار نماز زبان
دارد است و بسیاری از انبای عجم بلکه عرب از فهمیدن
آن عاجزند بخاطر این ضعیف محسن من قضی رسید که آنرا
زبان فارسی ترجمه نماید و بعضی آداب و فوائد نیز آن منضم
سازد تا شاید جمیع مؤمنان از آن بهره مند گردند و این نصیه
به بصاحت را در اوقات حضور دل بدعای خیر یاد آوری نماید
بنو که کیم با فوشتی نظری بقلب کنیز که بضاعتی دارد
کننده ایم دایمی پس ساعتی چند از اوقات صرف این معصوم
و این هشت در که بنظر آید در بایستی هشت است بر روی طالبان
کنند و ترجمه القلوة موسوم ساخت و بانه التوفیق **باب**
اول در این اوقات الله اکبر یعنی که خدای غرور
نیز که نیست از همه چیز باو از آنکه بوسه و نعت در آید و بگوید

و خیال کنج و یاد را که او بقول و حواس توان نمود یا در بجز
نیاس توان کرد **ب**نو که ما عزت را و دانش عظمی
هرزه نیز ز دانش عقل عقلت و جان بخت او دانکه
زان برتر است انت او حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
میفرماید که هرگاه تمکین گفتی پس باید که خورد و حقیر شماری در جنب
عظمت و کبرای او هر چه در زمین و آسمان است پس برستی و قطعت به الارض
که خدای تعالی چون مطلع شد بر دل بنده و او تمکین بگوید و در
دشمنان نیست از تحقیق تمکین یعنی چه دیگر را بشنود حق
تعالی در دل عظیم و توفیق می نماید حق تعالی که بای در رخ کوی
ایام را فرب می دهد بی قسم عزت جلالت که ترا محروم می سازم
از ملاوت ذکر خود و محبوب میگردانم از تنز و کل و هم از
با خود آتش همدان لا اله الا الله یعنی گواهی میدهم من

لوف و دیگر زنی که شیرش
کم باشد این آیه را بر
عمران بنویسد و
لبنویسد و بخورد شیرش
بسیار شور
ولو ان قرانا سئیر
ت به الجبال او
قطعت به الارض
او کلم به الموف
بل الله الامر جميعا
وصلی الله علی محمد و آله
جمعین

اگر کسی داشته باشد

سوره الم نشرح را بنویسد

باین طریق برگردن خود

نهد و شفایابد

بسم الله الرحمن الرحيم

لم نشرح لك صدر

يا محمد و وضعنا عند

ذي الذي يا محمد

الفضل ظهر

فحننا لك زكرك يا

محمد فان مع الحس

يسوا يا محمد ان

مع العسر يسرا يا

محمد فاذا فرغت فا

نصبه و الى ربك فا

من باین که تحقیق معبودی سزاوار پرستش نیست غیر معبود

یکتای بحق که او است همه صفات محال و باید که درین شهادت

تیر صادق باشد یعنی خبر دیگر را بر حق تعالی نگزید و از وی دوست

ندارد چه هر که چیزی را بسیار دوست میدارد و اهتمام تمام

در آن اوست و می نماید و بدان معیار و در الحقیقه آنرا پرستیده است

پس اگر محبت و اهتمام در آن چیز با محبت و تقصیر مان برود

او جل شان پس درین صورت حق را پرستیده است و الا آنچیز را

پرستیده که هیچکسی را پرستیده که او را بعبادت آنچیز

داشته چون شیطان و هوا و غیر آن **پس** بر اکلن پرده

تا معلوم گردد که یاران و مکریر ایمی پرستند تا تو غیر را بخوای

غیر ما را **پس** ما را خواهی خطی بعالم در کشش کاندر

بکمال غنای نایب خوش هر چه دلت هست خداوند است

شاید گفت که دین همین قد قامت الصلوة تحقیق

بپای ایستادن نماز یعنی شروع در و نزدیک شدن و این کلمه مخصوص

اقامت است و در اذان نیست و در آخر هر یک نیز تهلیل

تبر باید گفت و هرگاه در هر یک دو نوبت بگفته شود

مگر یکبار در اول اذان که چهار نوبت باید گفت و تهلیل

در آخر اقامت که یک نوبت و اذان بلند و بنانی بگفت

و اقامت را آهسته تر و تند و وقف در او از فضول هر دو

باید کرد و فاصله میان هر دو دو رکعت یا یک سجده یا یک

نشستن یا یک کلام برداشتن یا گفتن تسبیح یا تحمید اگر

بنشیند بگوید اللهم اجعل قلبی باذرا بارضا بک و دن

دل مرا نشکسته و زنده کنی دارا و روزی مرا بخیزد باز

آیند و غنیشی قانرا و زنده کن مرا در خوشی و شادمانی

بر کس این دعا را بعد
 از نماز بخواند حشر
 مش با امام حسین
 علیه السلام باشد
 بسم الله الرحمن الرحيم
 اللهم اني بكلماتك
 ومعاقد عرشك
 وسكان السموات
 والارضين
 وانبياك
 ورسلك ان
 تسقط عني
 خطيئتي
 عشرين
 مرة

واجعل لي وبعدي من عند قبر نبيك
 محمد صلى الله عليه وآله نزهة قبري نعم خود محمد مستقرا
 مکان و منزلی در دنیا و قرارا و جای اقامت و در آخرت
باب دوم در ادعیه افتخار بعد از تکبیر بسم الله
 انت الملك الحق المبين بار خدا یا نوی پاوشا ثابت
 و اعلا اله الا انت نیست معبودی سزای پرستش جز تو
 سبحانک یا مبداء و منزه می شمارم جناب ترا از هر چه
 بجلال تو نرسد و جمال ترا نرسد **باب** یک طراوتها که با ملا
 گفتند یا کمتر از آنکه خداوند گفت انی عملت سوء
 و ظلمت نفسي برستی که من بد کردم وستم کردم نفس
 خود را یا غفر لی ذنوبی پس یا مژدگانم یا الله
 لا یغفر الذنوب الا انت برستی که نمی آمرزد و غفر

علی محمد و آل
 محمد و ان تجعل
 لی من عسرا
 یسرا

هیچ کس بغیر از تو **باب** قباختهای فعل که رک زان شرم می دارد
 بغیر از پرده غفوت که پوشد آن قباختها و بعد از تکبیر احرام بخم
 لکنک می ایستم بجزت و ایستادن بعد از ایستادن یعنی
 همیشه ایستادگی در دست تو دارم **باب** یک نگاه از تو در جهان
 جان از من و سعد یک یاری می نمایم ترا یاری نمودنی یعنی دایما
 فرمان بردار تو دارم **باب** یک شارت ز تو و بردن فرمان از من
 و الخیر فی بدیک نیکوهای دنیا و آخرت در دست است
 از تو می آید الشریک نیست بذر بسوی نوراه نیست
 و بنو نیست ندارد **باب** هر چه هست از قامت سازنی آرام
 است در نه تشرف تو بر بالای کس کوه نیست و المهدی
 من قد نیت راه یافته کسیت که تو او را راه نمودی پس
 عبدک و ابی عبدک بنده تو و بنده زاده تو نام که

هر شب سینه شعبان

دو رکعت نماز بخواند

بعد از حمد قل یا ا

بهائا کافرون و

رکعت دوم بعد از

حمد قل بعد الله احد

مخواند و بعد از

سلام سنی نه

صد مرتبه بگویند ارجو

مخواند و دست بردارد

بر دارد هر حاجت

مخواند دو بار

الحمد لله

نوشته ازت ابتدای وجود من و بیک و بتوست عوام

و منی من و ملک و تر است ملک من و اَلَيْكَ رُبُوبِي

تست باز گشت من لا اَمْنَجَا وَلَا اَمْنَجَا مِنْكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ

تست بنای دین که نه گاهی از تو که ربوبی تو **پست** غیر از تو

دری ندانم غیر از تو کی دیگر ندانم که تو زور خودم برانی

روز از تو بود که که آرام سُبْحَانَكَ وَحَنَانُكَ پاک منزه

میدانم ساحت کبر بای ترا از غبار هر چه تو را نرسد تو را

و حال آنکه سوال میکنم از تو رحمتی و مهربانی بعد از رحمتی و مهربانی

تر بیکنم ترا و هست از جناب تو رحمت و مطلقیت مطلق

پست که ما مقصودیم تو برای رحمتی جبری که میرود باید عطا

تست بدانم که در حساب نیاید که ما آنجا که فضل است

پای منتهای تست تبارکت بر کوار میرود ثابت و دائم

و بعد از هر گتهای تو و تعالیت و بس بندی داری دست

ادراک ما از دامن معرفت تو کوتاست و بای سعی ما از دامن

بخت خار ما در راه است **پست** سلام ز جانب فرنگ آورده

آینه چینی ز سوی رنگ آمدن از باد و رخ شمع رنگ آورده

بتوان ثوان نرا یک آفرین سُبْحَانَكَ تقدس و مغزی تو

ربیب الیقین ای پروردگار ما که کعبه یعنی کعبه که من بروی

بدین توجه بان کرده ام با مر تو میدانم که آفریده است و نه

پرستش نیست نه آنست که پرستش آن میکنم **پست**

کعبه کی بر آستانه تست قید را می بوی نه تست و بعد از

کعبه ختم و جفت و جفت وَلِلّٰهِ الَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

روی دل خود را متوجه ختم بانی که بخش قدرت بافرید

آسمانها و زمین را عالم الغیب و الشهادة ان دانای

هر شب سینه شعبان

صد مرتبه سبحان الله

و صد مرتبه الحمد لله

و صد مرتبه لا اله الا الله

و صد مرتبه الله اکبر

مخواند

دست بردارد و دارد

هر حاجت بخواند

نعالی بخواند و دارد

سوره الفاتحه

بر کس شب نیم شعبان

بر کس شب نیم شعبان

هر شب مشوره بسج

برای هر امری

بخواند الله

حاجتش روا

شود

بر کس شب نیم شعبان

رعای کبیل

و نماز بخت طیار

لوار در حاجت

خدا بخشد

الله

نهان و آشکار خفیه و کشف در حالتی که بایم از دنیا برون خویش
میتواند در حالتی که فرمان بردارم و ما انا من الله و انما
نرجع الیه و انما الیه المرجع و انما الیه المصیر
و ششم از ترک آوردن کارهای بیهوده و زیارت
صلواتی بر سستی که نمازین و شکلی و فراموشی با جمعی
یا همه عبادتهای من و تحیاتی و در زندگانی من یعنی آنچه برانم
در زندگانی از اعتقادات حق و احوال حسنه و باطله و نیکوهای
که میکنم در زندگانی و محالاتی و آنچه بران می میرم از ایمان و طاعت
و نیکوهای که بعد از ترک تقع آن بغیر من میرسد بقیه عباد
براست و رب العالمین که برود کار جهانیاست سلامی که
نست اینباری مرا و این یعنی من در عبادت خود کسی را با و
ترک میکنم چون بت پرستان این کلمات است که حق تعالی
بار آورده و خلیل و حکایت فرموده در قرآن مجید گفته اند که

این کلمات تعویض امور است بختی تعالی یعنی هر چه کنم و گویم
و دارم همه برای خداست **بت** سفر براه تو بودم خبر براه
تو جویم سخن برای تو گویم خشن برای تو باشم و بیک
آفرینت و باین ماور شده ام و انا من المسلمین
و من از جمله مطیعان و فرمان بردارانم و باید که درین کلمات
تیر و باوق باشد یعنی روی دل خود را با حق گشته باشد و هم
کارها با و کند گشته نه انکه بگفته کار و بار و من و کلان و
بازار و محو آرزو با و غرق شهوتها و وسوسه ها گردیده **بت** فلان
در طریقت کار و باشد دل به تجا ز رفتن بنماز پس پس و نه مرسته
در و غ کشف که روی دل با خدا کرده و کارها با و بار کرده و با
خدا که اول کلماتی که در نماز افتتاح باین کند در و غ باشد
و مستحبت که در حال تکبیر است دستها را بالا برد تا بگویند

بر کس ماه صبح

و ماه شعبان

و ماه رمضان

در روز نه مرتبه

الحمد لله رب العالمین

اینها الکبری

نه مرتبه قدرها

همه احد و نه مرتبه

فلان عود زبیر العالی

در و غ کشف که روی دل با خدا کرده و کارها با و بار کرده و با

خدا که اول کلماتی که در نماز افتتاح باین کند در و غ باشد

و مستحبت که در حال تکبیر است دستها را بالا برد تا بگویند

در کس شب عید رمضان

ده رکعت نماز بکزارد

دور رکعت به یک سلام

و بعد از حمد ده مرتبه

قل هو الله احد بخواند

به جای سجود و ر

کوع یک مرتبه تسبیح

اربعه بگوید و بعد

از نماز صوم

استغفر الله و بی

واقب الیم و سر

سجده نهاده

سجده از خراجوا

چون روا شود

مترجم است که او را بر دو و او بر زبان میگوید که چنان بیکرم از سر

این دو باین قلم حکم و هر جای خود ایستاده و نمیزد و بدرون قلم

تا در راه بنده و از منرا و این کرد **ت** تا هر بر زبان

کوثر نیست یک **اَعُوذُ بِاللّهِ نیت** بلکه آن نزد

صاحب عرفان نیست **اَلَا اَعُوذُ بِاللّهِ** شیطان که کوی قوا

که لا حول یک فعلت بود مکتب قول سوی حوت و او

میراند بر زبان **اَعُوذُ** بخواند طرفه حالی که در و بیکانه گشته

همراه صاحب خانه میکند همچو نو فغان و نفیر در بدر که بگوید

وز بکیر **بسم الله** بنام خدای عزای پرستش **الرحمن**

بیک بخشند بر خلق بود و حیات **الرحیم** بخشانده

برای او بقا و حی فطنت از اوقات **الحمد**

فانی و انوی که از ازل تا به موجود معلوم بود و هست و ناپدید

در کس شب عید رمضان

چهارده رکعت نماز

بکزارد هر دو رکعت به

یک سلام بعد از حمد

یک **ایة الکرسی** بخواند

و **قل هو الله احد**

دست به دعا بدارد

هر حاجت بخواند و او

نماز و روزه او قبول

در گاه شود

جمله تمام و کمال **بسم الله** عز و جل است که سحر موصوفت به اسماء و

کماله از جمالی و جلایه **بسم الله** آن تسبیح و جلال و حمد و سحر

و ان تقدیس و کمال و لغت قدوسی حدیر آن سزای فرین

کز خدا و زنده است جان و ان بیایع آفرین کز شکر او تا نمیر

رب العالمین آفریننده و پرورنده و دارنده و تر

کنده و سازنده کار همه عالمیان از ملک و جن و انس و وحش

و طيور و سبع و حیوان آیه و غیران **التَّحَنُّنُ** بخشنده و بود

بار دیگر و آخرت بعد از قای جهانیان **الرحیم** بخشاننده

دیگر بار برافت و رحمت بر مؤمنان و در آوردن ایشان به

باس و امان **مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ** خداوند روز جزا

یا متصرف در آن روز به هر چه خواهد یا حافظ اعمال بندگان قادر

و اذن و سندن نامها غلط نشود یا قاضی روز حساب که برسان

بندهگان بحق حکم کند یا جزا دهنده روز جزا و برقرار است ملکیت
پادشاه روز جزا که ملکیت و سلطنت او را باشد چنانکه فرمود
لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ایایک تعبد
ترای پرستم و بس که غیر تو سخی عبادت نیست و بیان حقیقت
عبادت در شهادت توحید گذشت و درین موضع چون تخریج
بجودیت خود مرضا ایرامیکند و هوران در وجل شان می نماید بر
سبل خطاب با اعلام الغیوب پس کذب دران بخش
و اشنع است ترک هوا و توسل باید کرد و سک نفس را دور
بیت چون شمع بسوز زنده می باید بود و سوسه تر نکند می باید
بود کارش بمراد آن خدائی باشد تا که می کشد بنده بسیار
بود و بندگی او از برای اوست باید کرد تا برای خود **توبه**
چون که ایان بشیر طهر مذکور که دوست خود را در بند پروری دادند

کتاب عهد رمضان
دور کعبت نماز کند و
بعد از حمد هزار مرتبه
قل هو الله احد بخواند
در رکعت دوم بعد
حمد یک قل هو الله
احد بخواند
بر حاجت از خدا بخواهد
روا شود
این نماز را
فشیست می
خوانند
چون روایت دیگر
میخواهد کرد به جای هزارتا

و گفته اند که نکته درین که تعبیه بصیغه جمع وارد شده نه مفرد است
که در احکام شرعیه متعین است که هر که متاع چند در یک عقد بخرد و بعضی
از آن معیوب بر آید همه را رد باید کرد یا همه را نیک باید داشت
و معیوب را نخرند و مشتری را نیز رسد که معیوب را رد کند و بپای
عیب را نگاه دارد پس هرگاه بنده عبادت دیگر را بر آید
خود هم کند حق تعالی کریم تر از آنست که عبادت کسی را بپس
بشد و دکنه بخت عبادت معیوب اینکس پس البته عبادت
اینکس را بطلیل آن قبول کند و آیات تشعین
و خاص از تو یاری بخواهم در پرستش تو و انجام سایر حوائج
و مهمات و باید که درین قول صادق باشد یعنی از دیگری دریغ
اگر باری نخواهد کرد آنکس را واسطه و سبب سخر حق دانند
دران امر و دانند که اگر غرض آنها خواهد و در دل آنکس نینکند که باری

۲۵

از او گشته بنمای گرفتار تو کردیم جز تو ندانیم و جز تو نه بشنیم
پت دارند هر کس از تو مراد می و مطلبی مقصود ما زدنی و
 عقبی لغای است صراط الذین انعمت علیهم بنمای
 ما را راه آنانکه بفضل خود انعام کرده بر ایشان نعمت بخش
 و رسالت و ولایت و صدیقت و شهادت و صلوات
 یاراه آنها که اهل فریبند و بکمال نعمت ظاهر که قبول شریعت است
 و کمال نعمت باطن که اطلاع بر اسرار حقیقت است ایشانرا
 معزز و مکرم ساخته غیر المغضوب علیهم نه راه کمال
 که خشم گرفته بر ایشان و بر گرفتار اقدام نموده اند یاراه جهودان
 که بسبب تهمید در معاند و قتل انبیاء و تحریف کتب بر ایشان
 خشم گرفته یا هر که جانب تقویٰ داشته باشد ولا الضالین
 این دوزخ یاراه که امان بعضی را که در طریق مختلفه و سبیل خرفه

افتاده اند یاراه ترسانان که بواسطه افراط در شان مسیح و
 تقویٰ در باب حبیب صلی الله علیه و آله گمراه گشته یا هر که جانب
 افراط داشته باشد **باب چهارم** در تفسیر سوره قدر و ضحیه
 و اهل بیت علیهم السلام متواتر است که بهترین سوره که بعد از فاتحه
 خوانده شود در نمازهای فریضه سوره قدر و توحید است و بدانکه
 قدر سوره قدر را غیر شیعہ کسی نمیداند و از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقولست که فضیلت ایمان کسی که ایمان
 بجمعه انانرا نه تفسیر آن داشته باشد بر کسی که مثل او
 نباشد در ایمان باین سوره چون فضیلت انسانست بر بهائم
 و در کتاب من لا یحضره الفقیه گفته اولی آنست که در رکعت اول
 سوره قدر خوانده شود که سوره پیغمبر و اهل بیت است علیهم السلام
 پس ایشانرا وسیله سوره بخدای عزوجل بر سر ایشان بفرست

اور سیده جل جلاله و در رکعت دوم سوره توحید که عقید
آن متجابت یعنی قنوت و در کتاب کافی روایتی بعکس این
نقل کرده عمل بهر کدام که کند نیکوست و ابوعلی بن راشد
گوید که بجزرت امام علی نقی علیه السلام گفتیم که فدای تو شویم و بجا
که تو نوشته بودی بحمد بن الفرج و تعلیم او کرده که فاضله
سوره که خوانده میشود در فرائض سوره قدر و توحید است
بدستی که دل من نک میشود بخواند این دو سوره در نماز
صبح پس آنحضرت فرمود نک کرد آن دل خود را بخواند این دو سوره
بخدای قسم که فضیلت درین دو سوره است و ما این هر دو
سوره را تفصیل میکنیم تا تمامی از کار نماز بر وجه فضل ترجم شده
باشد و ابتدا سوره قدر میکنیم روایت کنه که حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله بخواند دید که شبی بنی امیه بر بنبر بالا میرفتند و مانند یحییون

مباد که ترین روزهاست
و بهترین عیدهاست
سنت است در آن روز
بجای رفتن و سیر تراشیدن
و ناخن و شارب گرفتن و
پیش از دو ال بجهت نماز
سفر کردن خوب نیست و
بعد از آن سفر کردن نیکو
ست حج امت کردن و بعضی
احادیث واقع شده است
که نباید کرد زیرا که در آن روز
و ساعی صحت که در آن
است اگر حج امت واقع است
ملاک میشود
و مردم را بپس میزنند آنحضرت ازین اندویش که شد حق
این سوره را برای تسلی وی فرستاد بسم الله
الرحمن الرحیم انا انزلناه بدرستی که ما فرستادیم
قرآن فی لیل القدر در شب قدر یعنی اندازه یعنی شبی
که حق تعالی در وی تقدیر کند و اندازه نماید هر چه در آن سال
خواهد آمد گفته اند یعنی ابتدا آنرا در آن شب بخواند یا
تمام قرآن در آن شب از لوح محفوظ بیست المهور آمد و بعد
از آن جبریل علیه السلام در مدت بیست و سه سال آیه آیه
سوره سوره بحسب مصالح نازل ساخت و از اهل بیت
علیه السلام متواتر است که در شب قدر ملائکه نازل میشوند تا تمامی
احکام و امور جزئی و بنده آنرا تا شب قدر سال دیگر بر امام
عصر علیه السلام نازل میسازند که بجزرت بر سبیل حق چنانکه

منافعه فرشته میکند و اگر وصی بنوعیست بر پسر تحریث یعنی
فرشته با امام علیه السلام سخن میگوید چنانکه امام آواز او را
میشنود و شخص نمی بیند و این علمی که ایشان از این شب
حاصل میشود تفصیل و بیان آن علمیت که ایشان قبل از آن
بر پسر اجمال میدادند و ما اذ مریت که چه خبر انا کرد
ترا نادان که ما لیلۃ القدر چیست شب قدر یعنی
شب با عزت و شرف که هر که در وطاعت کند عزیز و شرف
گردد با عملی که در و واقع شود نزدیک خدای با قدر بود یا ترا
که پیغمبری و سایر ائمه معصومین را علیه السلام در و فرجات
عظیم و فیوضات جمیع است و چه که قدر شب آن ظاهر کرده لیلۃ
القدر خیر من الف شهر رب قدر بهتر است از هزار
ماه که بنی امیه بعد از تو حکومت کنند و این ترا لیلۃ القدر بخشد

چرا که اهل بیت ترا در این شب فریاد و گریه است میدهند و
ایشان را بر گریه میرسد که ملا فی حکومت مخالفین میکنند باز یاد
وار فاسم بن فضل مغولست که او گفت ما شمر دیم در تسلط
بنی امیه هزار ماه بود نه یکروز کم بود و نه یکروز زیاد و حکم در انفا
و ابرام این شب تعظیم همه شهرهای محتمله است و احبای آنها
عبادت یا آنکه آن در و فتح شبی معین نیست بلکه تبدیل
میشود بلیال سنه **پیت** ای خواجہ چه جوئی ز شب قدر زنت
هر شب شب قدر است اگر قدر برانی تنزل الملائکة
و الروح فرود می آید فرشتگان و روح بر امام عصر علیه السلام
فیناد برین شب یا ذین ربه یستغفرمان آفریدگار ایشان
من کل امر از امری که بندگان را در کار است از امور دنییه
و دینیه مستلزم دایم الیک است ای پروردگار حق

مطلع الفجر تا دیدن سفید صبح بر هر که حق تعالی توفیق فرماید
 برکت آن شب داده باشد از بندگان که دوست بدارد ایشانرا
 و میخواهد که بر بعضی امور مقصود مطلع شود و این معنی از دعای حقیقه مجاز
 که بجهت آن قول ماه رمضان است مستفاد میشود و در کافیه نیز از آن
 حضرت نقل کرده که فرموده یعنی سلام میکند بر تو ای محمد ملائکه
 من و روح من سلام کن از اول وقتی که نازل میشود تا طلوع
 صبح و اما تغیر سوره نوحید روایت است که جمعی کفار آنحضرت
 که نسب پروردگار خود را بیان کن ما او را بشناسیم حق تعالی
 این سوره فرستاد بسم الله الرحمن الرحيم
قل هو الله احد بگو ای محمد آن کسی که از روی پرستید اوست
 خدای یگانه متوحد بذات و تغیر و صفات الله الصمد
 خدای که بجز نیاز نیست از همه و اوست پناه یار زندان نخل و دنیا

و باینده است که فایده نشود پست احد است و شمار از و منقول
 صمد است و نیاز از و منقول آن احدی که عقل داند و فهم و آن
 صمدی که حسن شناسد و دو هم الله یلد نژاد او کسی را
 رد بر پیوست که گفته اند پسر اوست و الله یولد زاده
 نشد از کسی رد بر رضای است که گویند عیسی صمد است
 و الله یکن که گفت الله احد نیست و نبوده و او را همان بچگی
 رد بر جوس و مشرکان عرب است که گفته اند او را گفتوست
كذالك الله ذی یعنی چنین است پروردگار من و خدای
 سوره بعد از حمد مخصوص در رکعت اول است و در سیوم و چهارم
 اگر الله احد و بیل آن تسبیح و تهلیل و تکبیر و استغفار کنند
 دوست و بایده که قرائت آن فی ترتیل و تدبیر بخواند با وانی فارغ
 و توحیدی کامل پست عروس حضرت آن نقاب بکشد و بیاید

دو فریب نزدیکی بخیرد
که دارالملک ایمانرا مجرب دیا بد از غوغا حضرت امام جعفر صادق
و سوره و در بلا حیل که با
علیه السلام فرمود که هر که قرآن خواند و غوغا نشود و آنرا بدوش
شد و در میان مردم خا
نرم نشد بخواندن آن و اندوه و ترس در باطن او پدید نیامد
و در زمین بابل در دجیم
پس تحقیق که خوار داشت بزرگی شان قیام و زبان کرد و
سبازیم رسد و مرکب بسیار
زیانی بود و باید که در حال قیام خشوع و خضوع بایستد بطریقی
که غلامان با خلاص در خدمت آفاقی خود می ایستند یا مردی که
در پیش پادشاهی عظیم شانه که توجیه باو باشد و نظر کینت سجود
افکنند بجای دیگر
مداین سرنیت او را سجده کردن
سر پیش افکنده ام بجایه من از شرم دوست و دستار ابرار
بگذارد و بجای دیگر وزن بر پستانها و قدمها را می کشد
برارد بدوری در انگشت تا یک ربع انگشتان هر دو پا را
پیچید کند و بعد از فراغ هر یک از فاتحه و سوره الحمد در آن نشاند

در کوع سنجبت که قبل از کوع نمک پیکر بود در حال قیام و بعد از
خم شدن دستها را بر زانو نهاده و وزن یا لاترا از زانو برد
های بابل حادث شود
راست را بر زانوی راست پس از دست چپ بکشد و بر
و مجرب که همه ملاک
زانوی چپ و دستها را بر پهلوی چپ بکشد و زانو را از زمین
شوند و بعد از آن با
و بش نیارد و انگشتها را از هم دور کند و پشت را راست
و آن بسیار بهمارد
بر دارد و بنوعی که اگر قطره آب بر آن ریخته شود بجای خود ایستد
کیاه و زمین و اح
و کردن را سر از زمین بکشد و پشتش را بزمین بکشد
مردم نیک شود
اندازد و قبل از تسبیح بگوید اللهم لك ركعة بار خذها
از برای نور کوع کردم و لک خشعت و بجهت تو فروزنی
و بستی نمودم و لک اسلمت و مرتضی و فرمان بردار
شدم و بلک امنت و تو ایمان آوردم و علیک
توکلت و بر تو توکل کردم یعنی کارهای خود را به تو گفتم

دعا چشم و خشم

۵۵۵۵۵
۶۶۶۶۶
وصی

وَأَنْتَ رَبِّیَّ وَتَوَلَّی بَرُورِ دَکَّارِیْنَ خَشَعٌ لِّکَ أَفَادِکَ
کردم از برای تو سنجی گوش من و بصری و چشم من
و شعری و بوی من و بصری و طاهر بدن من و طعمی
و گوشت من و دمی و خون من و مخی و مغز استخوان من
و عصبی و پد من و عظامی و استخوانهای من و مای
اِنَّکَ قَدَّمَا لَی و آنچه برداشته آنرا فدهای من خنجر
مستکلف در حالی که بنیم من شک دارند ازین فرو
تنی و پستی و لا مستکبر و نه کردن کشنده و لا مستخیر
و نه دانا نه و غیب دارند از آن مصلح نه بجم سز زبانت
بر نیم گزنی هر دم شخی از حضرت امیر المومنین علیه السلام
راست داشتن کردن در رکوع اشارت بجهت آنحضرت بود
تا و پیش آنست که ایمان نمودارم و اگر چه بزرگ کردن مراست

چهار تخم مرغ بخوشاند
بوست کنند و بر سر پیخته
امریغ بر دهن قران بنویسند
و ناشتا بخورد در روزمان
کننده شود

بسم الله الرحمن الرحیم
فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

دوم
بسم الله الرحمن الرحیم
قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهَا
لِسِحْرٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي عَمَلًا
مُفْسِدِينَ

بسم الله الرحمن الرحیم
أَعْمَا صَنَعُوا كَيْدًا سَاءَ وَوَلَّا
يُفْلِحُ السَّاجِدُونَ

بسم الله الرحمن الرحیم
تَقْدِیْبُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَالِ
بِذَلِكَ مَا أَهْوَىٰ رَاحَتِی
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ

گوشه بار در کوچه ای آن مادر کردن نهادیم الحکم که بنجان
و بختی العظیم یک با بکیر و میدانم و مژده و مژده و مژده
برورد کار بزرگ خود را از هر چه خراب غفلت بزرگوارانی
نباشد و مبلال کبر بای و جرویت او را سزد و نشاید و بگوید
و حال آنکه مشغولیم بسپاس او بر آنکه توفیق داده است هر که تریه
او کنیم و تقدیس او بجای آوریم و مستحبت که تسبیح را تکرار کنه
تا سز نوبت یا بخت نوبت یا زیاده بقدر نشاط و عدم طلال
مگر امام که از سر نیکند زانکه بلکه دعای مقدم را نیز بخواند حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که رکوع ادبست به سجده
و کسی که ادب را نیکو بجای نیارد شایسته نوبت نیکو و دیگر کسی
کنز رکوع کسی که فرو نهد کتف به سر و نه ای بر زمین را بدل خود را
خوار سازند و ترسان در زیر بر سلطنت و نه بکیر او پس بگوید

از برای او جرایع خود را بستی کردن کسی که ترسان و اندوهناک
 باشد بر آنجا اورا فوت میشود از نواید رکوع کشته گان سبح الله
بسم محمد یعنی ضای شنید و اجابت نمود و برای خیر او در آن
 که خستایش او کرد و غرض ازین کلمات نه تنها یعنی ضای خست
 محمد جابرین را و مشکور گرداناد و این کلام از ماموم سناطت
و الحمد لله رب العالمین و همه شایا و ستایشها
 مرخص ابراست که بر درگاه جهانیاست أهل الکبریا
والعظمة اوست صاحب بزرگواری و بزرگواری
 صوری و الجود و العبر ویت و صاحب بخشش و فرمان
 فرمائی بر خلق از روی قهر و غلبه بسم محمد در سجده
 که قبل از سجود بگوید در حال قیام و چون سجود رود اول
 گفتار در زمین نموده و بر رازان را نوازا و ازین معکس

خطه نمودن بیمار

این کند و باید که انگشتان دستها را بجانب شپه کند و بسم
 بچسانه و هیچ یک از دستها را به پهلو نباشد و از نواید
 از هم دور دارد اگر مرد باشد و پنی را ششم اعضای سجده
 گذارند و از پیشانی مقدار یکدبر هم یا بیشتر سجده که
 برسانند کمتر بر خاک سجده کند بر چوب و سنگ و اگر
 آن از چترهای که سجده بر آن جایز است و بهتر است که بیمار بپیرد از خود
 خاک بفرماید باشد معصومان علیه السلام خصوصا خاک که
 و اگر اعضای سجود را به بر شکست و خاک سناطت
 و قبل از تسبیح بگوید ربت لک تسجدت ای پروردگار
 من از برای تو سجده کردم و ربت لک تسجدت و بتو ایمان آوردم
و لک أسلمت تو را فرمان بردم و علیک توکلت
 و کار خود را بر تو باز گذاشتم و انت لی یقوت تو مرا بر داری

این طلسم را در زیر زبان
 بکسی بامر که سخن بگوید
 زبان او بسته میشود
 ۱۹۱۲
 ۱۹۲۲

مَجْدُ وَجْهِهِ سجود کرد روی من لِلَّذِي خَلَقَهُ مرا کسی
 که آفرید او را و شتی لِشَعْبَةٍ وَبَصَرَةٍ و شکافت گوش او را
 و چشم او را در رحم مادر وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 و همه ستایش او را و ثنا را بر خدا ایراد است که پروردگار جهانیت
تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ بزرگ و برترودایم
 و ثابت است خدای که بهترین آفریننده گانت
 ز ابر افکن قطره سوی من ز صلب آورد نطفه در شکم
 از آن قطره لولوی لالا کند و زین صورت سر و بالا کند
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى منزّه و مقدس میدانم و پاک
 و پاکیزه بشمارم پروردگار بلند تر خود را از هر چه جناب
 رفعت و بلندی او را نشود و جلال و عزت و سلطنت
 او را نشاید و يُحْمَدُ و حال آنکه مشغول به ستایشش

ماح

و شناسی او بر آنکه تو من بخشیده است مرا که تنه به و تقدیر است
 بجای آورم تا طلال حاصل نشده تکرار تسبیح میکند مکرر اما
 که بر سر انقضا میکند حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 فرموده بخدای قسم که زبان نگوید هر که حقیقت سجود را چنانکه
 باید بفعل آورد اگر چه در همه عمر بکوبت باشد و غیر ذریع
 کسی که خلوت کرد با پروردگار خود در مثل این حال از روی
 مانند که مرزوب دهند و نفس خود را که غافل و پیچیده
 از آنچه حق تعالی میگوید دانسته از برای سجود گشته گمان از خوش
 حال دنیا و راحت آخرت و دور نشد از خدای هرگز بر که
 نیکو می کرد نزدیک در سجود با خدای غرض و نزدیک نشد
 با و هرگز بر که بر کرد ادب سجود را و ضایع سخت حرمت
 آنرا بدست دل بغیر حق تعالی در حال سجود پس سجود کن

جماع

اگر کسی بر پهلوی راست کبستی و فروتنی نموده باشد و دانه که او از خاک آفریده شده
 خفته باشد جماع کند کرده **خفتن** که غلایق پای بران می نهند و از لطفه بدیده آمده که همه او را
خفتن کند و بهم مرک باشد **پدید** می شمارند و در حدیث نبوی وارد شده که نذر دیکتری
 هر که خایه مرغ با سوکه بیند و حالی که بنده بخدا می باشد و نمی است که او در سجود می باشد
 نیک است و اگر به نیند و دود **حق تعالی** نموده و **سجود و اقتراب** یعنی سجده کن
 نزدیک شود و از امثال این اخبار و غیر آن مستفاد شود
 که بهترین افعال در نماز سجود است و در ارکضیدن آن
 و فرو رفتن در مایه حق در آن حال آگاهی گوید که روح و عی
 بنده کیست و سجده تین دو کواست بران دیکری که در
 بقدر بستی و نستی حق ظاهر میشود و می بینی که در رکوع **سجده**
رَبِّ الْعَظِيمِ میگوید و در سجود سُبْحَانَ رَبِّيَ
الْاَعْلَى اگر نوبت باشد و پس خت تعالی و تعالی

توب

اگر توبه را با تکبیر و دهنه
 گویند و در گوش بپند
 ای که در گوش رفته باشد
 اید

سستی قضیب

پوستی خویش تا تو غافل نشوی هرگز برادر خویش
 و اصل نشوی از هر طور بایا حل نشوی در نه سبب اهل
 عشق کامل نشوی و درین معنی ترجمه گوید **پ**ای بر خود
 دوست را در آغوش آر تا بگوید و دلش دوری تو بگفت
 و سبب است که چشم از سجود بردارد بران چه بیند و نشد
 قدم راست را بر شکم قدم چپ بگذارد و در خاطر بگذراند که
 بار خدا یا حق را بلند کردن و باطل را بمیران و اگر نشد
 بر کف نشیند و زانوهارا بالا دارد و کف پاها را بر زمین
 نهد و چند فرار گیرد بگوید و استغفار کند و افضل است
 که بگوید اللّهُمَّ اغْفِرْ لِي بار خدا یا بیا فرما و از
 در رحم کن مرا و اجب ترینی و شکستگی می مراد است کن
 و نقصانهای مرا عافی کن و **وَأَهْدِنِي** در راه می مرا

و هر که زهره مرغ را

با مرد اسک بسابد

دو وقت مباشرت

در ذکر مالد مباشرت

کند زن از وی سیر

نشود

مرض

هر که با مرد در خواب

در آید دهان او

تلخ باشد دلیل صفوا

ست علاج او چیز

های کوم و سرد است

فصد باید کرد اگر طم

دهان ترش باشد

باشد از سودا باشد

إِنَّمَا أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ مِنَ خَيْرِ نَقَائِبِ بَرَسْتِ

من مرا آنچه را که فرو فرستادی بسوی من از نیکو با تمام

وَإِذَا اقْتَضَارَكَ كُنْ بِكَفَقْنِ اسْتَغْفِرِ اللَّهَ رَبِّي وَأَنْتِ

الْيَسِيرَةُ یعنی طلب آفرینش میکنم پروردگار خود را و باز

بیکر دم بسوی او کافیت بعد از آن نیکو دیگر بگو باز برای

سجود دوم در حال جلوس و بعد از سر برداشتن از سجود دوم

تبریک بگوید و الحمد لله که کنه خیرت امیر المؤمنین علی السلام

از تاویل سجده پیش بر سینه فرمود که سجده اول بر زمین

بر میدارد و یا نیست باینکه از زمین بیرون آمده و سجده

ثانیه بر لوح است باینکه باز بر زمین خود خواهد کرد و خاک خواهد

شد و باز بر سر میدارد در فریست باینکه بار دیگر از خاک

بخور

او را چیزهای باید

بعوث خواهد شد در آخرت و بیرون خواهد آمد از آن

چون سر از سجود بر زمین بگوید اللَّهُمَّ رَبِّي بَارِئُ

إِلَهِ بَرِّ وَكَارِئِ بَحْوَ لَكَ بَكَرْ وَابْنِ تَوْ قَوْلِكَ بخ او روز بروز

دور تو آقود بر من و اتعبد می شوم پیشتر بود از کرمی

من و اگر خواهد این را نیز بگوید وَأَسْجُدُ باشد از علت

و رکوع میکنم و سجود میکنم پیت راه او را با و توان بیود خون باشد و

بار او را با و توان برداشت باب مفهم در قنوت بیماری ترش هوس

استحیبت که قبل از قنوت تبریک بگوید بعد از آن و شمار کند و آب بسیار

بر دارد و بر هر روی محاذی آسمان و انگشتان را بهم کبانه خود از فعل

مکر و انگشت بزرگ و چهار شرف از کار قنوت کلمات باشد و بیماری

فرج است و دعایی عقیب آن و اهم دعا باطل غفرت خدا آرزو کند از

۳۷۶

و نیازی از چوب
و شیرین از زو کند
و چیزهای شور
از لیم باشند

تیز ذری در خصوص قوت دارد شده بر ترجم کلمات فرج و آن
ذکر افتد میر و لا اله الا الله الحلیم الکرم
نیست معبودی بجز معبود حق نزار او بر تنش مستحق کلام
و کلمات که برده بار و بخشنده است لا اله الا الله
العالی العظیم نیست معبودی بجز خدای یک جامع همه
صفات کامل که بلند و بزرگوار است سبحان الله
یاک و مقدس و بزرگوار است خدای رب العالمین
الشیخ که بروردگار آسمانهای فوق است و رب
الأرضین السبح و بروردگار زمینها و فضا که در
و ما فیها و بروردگار آنچه درین آسمانها و زمینها
و ما بینهن و آنچه در میان اینهاست و ما
ببینهن و آنچه در زیر اینهاست و رب العرش

العظیم

خون شکم

العظیم و بروردگار عرش بزرگست که عبارت است
از عالم حق سبحانه با جمیع مخلوقات یا جرمی که محیط است
به اجسام و الحمد لله رب العالمین مجبور و خون باز است
و همه ستایشها و آفرینها را خدا بر است که پروردگار
جهان است اللهم اغفر لنا بار خدا یا یا فرزند
و ارحمنا و رحم کن ما را و عافنا و نکاهد از ما را از
گفتهها و آفتها و اغفر عثا و در گذر از بهیهای ما فی
الدنیا و الآخرة درین جهان نزدیکه و دران جهان
پس انک علی کل شیء قدیر بدستی که تو بر
همه چیز توانایی و هر چه قوت دراز تر است راحت فرم
بخش ترست چنانکه در حدیث وارد شده **باب ششم**
در شکر و تسبیح و تحمید که بطریق شکر و تحمید

دفع

۳۷

موی

اب پیاز را با غسل ما بین سجدین مذکور شد و دستها را بر آنها بگذارد و
بیا مینزد و در جای آنکه شانه را بهم بچسباند و نظر بر کنار خود کند و بگوید
که مورفته باشند بسم الله بنام بزرگ خدای که شرای بر خشت
می آید موی بدیاید و بیا لله و بخدای جل جلاله و یکتا و الحمد لله و بهم
ستایشها و ثناها هر قدر ایراست و خیر الاسماء
که دانسته سیر را با الله و بهترین نامها حق پرست اشهد ان لا اله
دو عن مجوسانند الا الله گواهی میدهم باینکه نیست خدای بخیر معبودی
که مستحق حمد است و مستحق عبادت و حمد
در حالتی که یکتا و منفرد است اشهد ان لا اله الا الله که نیست
انباری مراد در استحقاق عبادت بسم الله و حمد
لا شریک له مفتش و هو الفرد و احدی معرفتش فکر کردی
در وقت عقل از کند داشت که نیست منت

خارش معده

که دانسته سیر را با
دو عن مجوسانند
اشهد ان لا اله الا الله
خارش معده را
بسم الله

و که کبریا و جلال شریک نالایق و شریک محال و آتش
آن محمد عبدک و رسولک و گواهی میدهم
محمد بنده او و فرستاده اوست ارسلكه بالحق
اوست او را برستی و درستی و بی شک شهادت
در حالتی که مرده و بنده است بر حمت و تفضل خدا
که بنوحید او قرار کند و ندیگر او بهم گفته است
و عدل خدای کبیر که بزرگ اصرار و رز و باین
التا عده پیش از وقوع قیامت اشهد ان لا اله الا الله
لای نغم الترتیب گواهی میدهم باینکه بد
برورد کار من نیکو برورد کار است و در نقطه و
و ادر است که آنکه نغم الترتیب بر سبیل
یعنی برستی که نیکو برورد کار و آن محمد

در وقت عقل از کند داشت که نیست منت

اول از برای پدر و مادر برخواستن و تعظیم کردن با وجود
 آنکه فقیر و حقیر باشند و بیم خدمت مهمان کردن سیم
 خدمت کردن فاضله آنکس که مردم را علم آموزد و
 چهارم از آموختن چیزی که نداند **یا علی** ده جزئیست که
 مردم را انجایت دشواریست اول و ام اگر چه اندک
 باشد و بیم ازیت اگر چه بکروز باشد سیم با نادان
 معامله کردن اگر چه بکند چهارم با دشمن بسزای
 اگر چه یک صفت باشد عجب سزا کردن اگر چه بکروز باشد
 ششم بگری اندک مومنان کردن اگر چه با قیمت باشد
 هفتم خرد داشتن اگر چه بکند ششم در وقت خشم
 سزا کردن اگر چه مایه بر خشد نهم سوال کردن اگر چه بی راد
 و را **یا علی** ده جزئیست که مردم را مایه مروت و **یا علی**

بر کسی که مؤمن شیعه غریب را یک روز پیش خود جای دهد
 در عاقبت کند احسان نماید حق تعالی جگه کنان او را
 چهارم زده عفت و کونه بلا از و دور گرداند **یا علی** ده
 چند جزئیست که مفیدیست که فقر و فاقه آورد اول آنکه
 ابتداء کار با طعم خوردن **بسم الله الرحمن الرحیم**
 نکند و در آخر طعم خوردن **الحمد لله رب العالمین**
 نکند و نماز نکند از و در دفع ریه که بگوید پروردگار مرا
 بنام بخواند و فرزند خود را بدعای بد بکشد و در وقت
 نماز باده و بعد از نماز بخواب رود بعد از نماز عطر بوی
 رود و پیش از بران الله رفتن و سر کوزه و بگذارد آن
 نه پوشیدن و لباسی کردن و بوی از طعم مزه و

ق

پای نشاندن کردن و نشسته دستار بشن بر پای استنایان
خوردن دست بر زیر تختان زدن و فاختن بدنان
نزد کردن و خوابیده طعام خوردن و سبزه نهندادن و در
حمام خواب کردن و از جانب دسسته کوزه آب خوردن
یا هر کس ساعتی از روز ساعت روز ساعتی تمام
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
ولا حول و لا قوة الا بالله العلی
کفته باشد هم چنان بود که حج پسندیده گذارد و باشد
و از بلا ایمن باشد سبزه بار سوره قل هو الله
بخواند چنان باشد که یک مرتبه ختم قرآن کرده باشد و
هر کسی در مرتبه **الحق** صلوات بفرستد چنان

کردن سیم آنکه بخند خندان **الحمد لله** و درست و صحت دارد
بنویسد نماز و یادگار در جهان بماند و خوانندگان **الحمد لله**
اورا بر دعای خیر یاد کرده باشد چهارم کسی که از دو کار رنگ و
علی نیک بر صفحه روزگار بماند و بعد از آن اورا بر دعای
یا کونیند عظیم کسی که درخت نباشد به نیست آنکه بندگان
خدای تعالی آفریده او بشنید و میوه او را خوردند ششم
کسی که مرده را از علم آموزه افشتم کسی که فرزند صالح از یادگار
بماند دیگر کسی که پیش از طعام خوردن دست بشوید و خدای تعالی
کنان او را عباد روز و بعد در نتیجه که خورد و باشد چنان
باشد که چنان از یاد کرده باشد و بن از طعام خوردن
نماند شود دست بشوید بد خدای تعالی بعد در هر روز
در حق او است ثواب عیدی آفرید است با نیک نیست که

بات

عجب اهل نبوت و ولایت بوده باشند و عمل صالح و نیکو باشند
یا علی هر کس پیش از طعام خوردن ابتدا باین گفتار بخواند
 او را از هفتاد و هفت مرض نگاه دارد **یا علی** هر کس پروردگار را در
 زندگی بدعی خیر بگوید و بعد از فوت این قرآن
 خوانده باشد جهان باشد که ثواب آنرا با روح این
 قربت کرده باشد جهان باشد که هر روز از او سخن و سنان
 از کافران غریبه باشد و از او کرده باشد **یا علی** منش
 طایفه اند که از حوض کوثر آب خواهند خورد و پیش از آنکه فوت
 شوند اول بگویند که اهل خانه خود را گوید که سیلان اول
 در روز را از خانه خود محروم باز گردانید و بیم کسانی که
 در مجلس علماء بسیار نشیند و سخن این را گویند و صدق
 پیوند نسیم کسی که بر دم را بوی خوش حسنه و سبکی کند

خبر کوتاهی

چهارم زنی که عزت شوهر را نگاه دارد و بچشم فرزندی که پر
 و ماوراء از او را می بیند ششم کسی که فرزند خود را کلام الله
 بیاموزد **یا علی** هر کس از یک دینک مال حرام دست بردارد
 بهتر از آنست که ده هزار درم صدقه بدهد و هر کس که از
 برای رغبای خدای تعالی ترک معصیت کند مثل آنست که
 برابر هزار عابد که عبادت پسندیده کرده باشد اول عالمی
 که جمعی لغت و سخن او کار کنند و او بعلم خود کار کنند و
 آنجا عت را بهشت بزند او را بدو نفع برسد و در هر منتهی
 که بخت و منت مال بسیاری جمع نموده باشد و خیر نکرده
 و خیرات نرفته باشد و عساک و زکوة و خمس آل محمد
 و علی نداده باشد از برای رغبای حق تعالی صدقه بستاند
 نرسیده باشد و بواجب آن که نرسیده باشد و از آن ازال

مال گیر کرده باشد و در هر باب آنچه مذکور شد غیر از خشت
 باشد و صاحب مال را بآن تقصیری که کرده باشد برونج بزند
 و او را نذر بهشت بزند سیم کسی که طاعت بسیار کرده باشد
 و مال بیاحقی از مردم گرفته باشد روز قیامت صاحبان مال
 جمع آوند و ثواب طاعتی او را در حسابان مال دهند و
 کشتن کنند صاحبان مال را با و دهند و ثواب طاعتی
 او را دیگر با و دهند و مغسب بماند از ظلمی که کرده
 و مال بیاحقی گرفته بشماران باشد و در آن وقت بستاند
 سودی ندارد و لا علاج منده راه دوزخ در پیش گیر
تذکره از مردمان چون برق جهنده از حراط کندی
 مال حکم مال را بوی کسی که از حرام اجتناب کند سیم
 که اگر کسی هر روز آنرا بخشد و بوزن ذل او مال مسجد بخشد

فصل پنجم

هفت مرتبه سوره فاتحه الکتاب را بخواند و هفت مرتبه
 آیه التمسعی را بخواند و هفت مرتبه قل یا ایها
 الکافرون و هفت مرتبه سوره قل أعوذ بربی
 بخواند و بگوید اللهم إني أعوذ بك من
 المؤمنین والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
 والأخياء من جهة الاموات إنك على

اغفر لي

شتم و قتل و غیره و هفت مرتبه
 مدت سیل فرشته دست چپ کند
 و **تذکره** او از جمیع آفات
 دارد و بیک نیت هر دو جهان گردد
 که اگر کسی هفت مرتبه
 بخواند

گویند ملال و در هم نشو **یا علی** بر نیز از جبت کردن در اول
 ماه و آخر ماه و در میان ماه که علت زیاده میشود و بهم برص
 بود نفوذ با الله **یا علی** روز چهارشنبه جابت مکن که علت
 زیاده میگردد و در روز یکشنبه آرد که را نمودن خوبست
 اگر طبعه نباشد و در روز شنبه شو کردن خوبست اگر عت
 بر نباشد **یا علی** روز چهارشنبه شروع در سبج کار مکن که عاقبت
 بدست مگردارد و در **یا علی** در روز پنجشنبه جابت مکن
 بسیار خوبست که اگر ایسم علیه السلام را پیش خود و علیه العنه
 بآورد و جابت او بر آید **یا علی** روز پنجشنبه و آینه نظر نکند
 که بسیار خوبست **یا علی** شب چهارشنبه بر منه نشو که شیطاوت
 راه میزند و بهم مرع دارد نفوذ با الله **یا علی** شش منبر دیگر
 آورده اول فارده و بهم غولیم خون ریش از دماغ در آید

در چهار خواب عظمه زدن و در سجده غبت کردن **یا علی**
 در اول شب و در آخر شب و اول روز و در آخر روز بنا خفتن
 و در آستان در بناید نشستن و در آستان در بنالین بناید کردن
 و در پشت طلق و پرویزن نان بناید خوردن که بسیار بد بود
 و بناخن خلل بناید کردن که مرض آورد و بکار رومان بناید
 بریدن که بد ادب بود و چون نان خوری ریزه آورد بناید
 انداختن که نفوقا فآورد و در مسخره سخن بناید گفتن
 و چون بول و غایط کنی آب دهن بناید انداختن و بکر کنی
 و استخوان استنجی بناید کردن که بسیار بد بود و دست نشسته
 بطعام بناید کردن که نفوقا فآورد و بر کوزه آب و طعام
 گرم دم بناید زدن که بد بود و در عورتین خود و موم بناید
 کمر سوزن که بهم پشامی بود و در بول و غایط نگاه بناید کردن

که نهایت بدست و چون خمیازه کشی دست بدین باید
نهادن و در تارکبی همان نباید خوردن و آنجا که بول کرده باشد
غسل نباید کردن که علت بدیدی آورد و هم آیه بود نفوذ
باللہ **اعلی** در میان بآنکه غار قامت و حاکم که در آنوقت
اجابت مینوید **اعلی** بدانکه شمس نرین مردمان و زردان
باشند که از عمل غیر بردند حضرت امیرالمومنین علی علیه السلام
گفت یا رسول اللہ که زردان چگونه باشند و رسول صلی اللہ
علیه و آله وسلم فرمود که رکوع و سجود نماز را بشمارید و بگویند
که حق تعالی فرموده بجای نیارده باشد او را و زردان بگویند
و آنجاست آنجست و زردان بهتر باشند و نماز ایشان قبول
نماید بهت آنکه رکوع و سجود از ارکان نماز است و نماز
بر رکوع و سجود درست است اگر در نماز سنت تقصیر کند اما در نماز

و جب تقصیر کند که در دنیا و آخرت مستوجب عقوبت میبود
اعلی آدمی بسبب جهل بهشت می رود اول آنکه مال خود را ببرد
کند و بدوین ن بخشد و راه حق تعالی و بهشت شهرت
و ریایا **اعلی** به فاسق سخی بهتر بود از عابد پند
اعلی هر کس سخی باشد باشد نزدیک باشد بهشت حق تعالی
و دور بود از عذاب دوزخ سخی و ت درخت است
در بهشت و شاخهای او در دنیا است هر کس دست در آن
شاخ میزند می رود بهشت **اعلی** در شب مواج بدیم که بر در
بهشت نوشته بود که بهشت حرام است بر جسد پخلان و منافقان
و کس که چهره او را در آزرده باشند **اعلی** بدانکه جسد حق تعالی
دوزخ را با فرید دوزخ گفت مرا از برای که آفریده شد آمد
که ترا از برای پخلان و مشرکان و منافقان آفریدیم **اعلی**

از دعای اهل سخاوت و قرآن خوان بر خدای بخش که الله
دعای ایشان زود اجابت میکند **یا علی** رضای پروردگار را
کفایت کند حق تعالی در رضای پروردگار است **یا علی** پروردگار را
دوست دارد و دنیا و آخرت عزیز و محترم باشد **یا علی**
هر کس که متوجه سفر حرام شود رفیق را پیشاپیش است **یا علی**
هر کس را بنده اگر با بسم الله الرحمن الرحیم مخصوصا
محبت داشته باشد آن خود گوید یکی از اشیای شیطان در آن
جای باوشت رکت نماید و آن فرزند شیطان مفت باشد
و شریر و ضرر رسان بود چنان که حضرت الله تعالی در کلام
مجد فرموده وَمُشَارِكُمْ فِي الْأَمْوَالِ الَّتِي لَكُمْ
لَا تَدْرِي أَيُّكُمْ يَرْثُهَا مِنْكُمْ وَغَرَضُ الْمَالِ الَّتِي لَكُمْ
شما اگر بسم الله الرحمن الرحیم گویند هر کس

صلوات

جلال خود روی او در دنیا و آخرت سفید باشد و دعایش
زود مستجاب شود و هر کس حرام خورد روی و دلش سیاه
و دعایش مستجاب نشود در گناه کردن حریص بود و خود را
یا علی چون حق تعالی بر بنده خود خشم گیرد و از مال حرام او
روزی کند جامه غفلت بروی پوشاند و شیطان را بر او مسلط
کند اند حق تعالی اگر بر کسی در حیم است بر کسی که اطاعت او کرده
و قهار است بر کسی که پیروی شیطان کرده اند **یا علی** کسی که
حق تعالی دوست دارد و دعای او را دود تر مستجاب کند اما چنان
زود و در او کرد اند و ملائکه مقرب تبخیر و زاری گویند یا ربی
و سپیدی و مولای این بنده بدرگاه تو حاجتی دارد از
حضرت رب العزت ندای که من رحیم بر بنده گان خود
عالم السوء الخفیات هستم و تبخیر و زاری بنده خود را

۸۷

دوست میدارم نماز و روزه را بدرگاه الهی قبول کنند الا
بطهارت و نیت و اعتقاد درست و صدقه را قبول کنند
الا از وجه حلال **یا علی** خوب کنندگان را توبه بدرگاه الهی
قبول نیست تا شکم از لقوه حرام پاک ندارد و از وجه
حرام اجتناب ننماید و کوششی که از لقوه در بدن
بهر سبب که خسته نشود و قوت خود را از وجه حلال
نبرد هر کس در اردینا رست گوی باشد نام او را
در جریده یمنی و صاحبان نویسنده **یا علی** صدقه بده از برای
مردگان خود که حق ثانی فرشتهها آفریده است و آن فرشتگان
بر مردگان مکل گردانند و آن فرشتگان شاد میگردند
و بدان صدقه از روح را بشارت میدهند و آن ارواحها
چون آن بشارت را بشنوند دعا گویند بر کفن خود که

در دنیا

در دنیا که بجز روح ایشان صدقه فرستاده اند و حاجت
کنند و گویند یا ربی و یا ربانی یا مرز و اهل بیت مرا و
روشن گردان ولی ایشان را چنانکه را شاد گردانند
بدین صدقه **یا علی** روز قیامت جمعی را بدرجهت برانند
آید که ایشان را باز گردانند و بدو تسبیح ببرد که ایشان در
دار دنیا حرام خورده اند و از مردمان چیزی بناحق گرفته اند
یا علی هر سعادتی که رسی سلام کن و بجهت سلام کردن کرام
الکاتبین حسنه و زمامه اعمال نکس می نویسند **یا علی** چون ترا
صبح گویند این دعا را بخوان تا تر ارج نباشد که الله تعالی
مکبر از دشمن است چنانکه فرموده اللهم اجعلني
خير ائمة يظنون ولا تؤاخذني بما يقولون
و غفر لي ما يعملون **یا علی** هر کس بخواند

و اقربای خود دوستی تمام در دنیا و آخرت عینیت **یا علی**
در دنیا شایسته و محاسن چون شاه باشی خدای تعالی ترا دوست
ندارد **یا علی** چیزی یکسوی بد و دیگر بازستان با وجود آنکه
در محنتی باشی مگر بد چیزی بفرزند بخشیده باشد اگر بالفرض
از او بازستاند باکی نیست بچوب کل با چوب سرخوخته
و با حق خلل کنی که هر یک آفت عظیم است اول فقر و فاقه
آورد و دوم درد دندان آورد و سیم کند دهن آورد **یا علی**
که خدای تعالی مردم بدخوی بر طبع را دشمن دارد **یا علی**
خست نباید کردن که بجاکس از آدمیان نباشد که او را پیا
و علی نبوده باشد **یا** اگر طاعت کنی و صدقه بدهی از
برای رعای حق تعالی بده که طاعت ربایی و صدقه ربائی
ثواب نبوده باشد بد آنکه آفتاب هر روز که بر آیدای

کرم
آدمیان امروز من روز سیم خود را می قیامت بر افحال
کوهی بهیم شب نیز همین گوید و شب و روز جهان محاسن
کن که خود را می بر تو گوای بخیر دهنی **یا علی** چون خدای تعالی آئینده را
دوست دارد چهار خصلت پسندیده بوی و هر اول آنکه راست
گوی بود و دوم آنکه امانت مردمان را خیانت نکند سیم آنکه اهل
سخاوت باشد چهارم آنکه نفس خود را از مرام نکاهد **یا علی**
با مردگان صحبت مدارد حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله
مردگان چه کنند حضرت فرمود که مردگان تو انکار کنند
که دل ایشان میوه باشد و با ایشان صحبت و دانش و همچنین
بودن بر باشد بپرهیز از سخن چنان که ایشان دشمن
حضرت خداوند است بهترین مردمان کسانی که سخن
و صابر باشند عاظم آئین است که احق باشد کسی که سخن

خیر اگر گوش کند و اگر گوش کند در میان عمل کند
 بهر هزار دوسنی که میگی ترا بپوشاند و اگر بدی بند
 آنکار کند در میان مردم چون دست روی بنوی
 آب سپاریز که بود و بال باشد چون از روی شش
 قانع نوی و یک مرتبه انا انزلنا را بخوان که ثواب
 عظیم دارد چون از وضو غسل قانع نوی ده مرتبه
 بر عهد ال محمد صلوات رست نمازد و زنج نجات یابی
 چون از وضو قانع نوی رو بسوی همان کن و
 بگوی که سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ جَعَلْتُكَ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّكَ وَوَصِيُّ رَسُولِكَ وَهَر كَسْرِي

بگوید

محل

بگوید حق تعالی او بی دایم مرزد هر کس در وقت
 غروب آفتاب لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 عَلِيٌّ وَلِيُّ اللَّهِ را بگوید حق تعالی گناهان وی
 بپارزد چون نماز صبح را بگذاری هم انجا بنشین و
 قرآن بخوان یا ذکر حق که میگوید یا برابر جیها نش
 سج و عمره دریابی در ماه رمضان در سفر خوردن طعام
 ثواب عظیم دارد اما بشرط آنکه خواب نگیرد نماز بگذارد
 و قرآن بخواند و ذکر حق بگوید هر کس روز
 جمعه غسل کند ثواب عظیم دارد در وقت سر بسجود
 نهادن چون از تسبیح و سجده قانع نوی در حالت
 سجده بگوید رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفُ عَنِّي ذَنْبِي فَإِنَّهُ
 لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا أَنْتَ هَر كَسْرِي نَكْوَاةً مَالِ نَزْدِ مَسْرُوعِ

۵

باشند و در آسمان و زمین اورا لعنت کنند که خوف
 امر خدای تعالی کرده باشد **ع** بار بار بخوانش که ربا
 خوارترین مردمان است نزد الله تعالی قرآن
 بلند بخوان و دعا را بلند بخوان **ع** نماز صبح را بتجمل
 بخوان که شیطان راه می یابد **ع** برادر من جبرئیل گفت
 اگر من از او میرادی بودم هفت هفت اشعار خودی ساختم
 اول نماز پنجگانه دویم با علم نشستن سیم پاران مسلمانان را
 بر سیدن چهارم بر جثه مسلمانان رفتن و نماز گذاردن پنجم
 مومنان را از برای رخصای خدای تعالی آب و طعام دادن
 ششم مسلمانان را محاط نمودن تا نزاع بر طرف شود هفتم بیای
 حرمت کردن و نوازشن بجبهت که بروقت سبی کریم کند و اینها
 را نیکو و خوش عظیم برز و بانی کنس مرد و زن باشد

یا علی در تن آدمی بسج عضوی بهتر از زبان نیست اگر
 زبان از بدگفتش نکاهداری از همه بلا محفوظ بمانی
 در هر ماهی سه روز روزه بدار سینه و هم و چهاردهم و
 پانزدهم که او را ایام البیض گویند هر کس در روز
 هشتاد مرتبه بگوید که استغفر الله لی و لجمیع المؤمنین
 و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الاخوان
 و منته و الاموات **ع** مرگند تا نام او را در جریده عابدان
 و صالحان ثبت کنند یا هر کس در روزی صد مرتبه بگوید
 لا اله الا الله قبل کل فلا اله الا الله بعد کل احد
 فلا اله الا الله یبقی ربنا و یبقی کل احد
 در وقت طبعه آسمان بسج فرشته نباشد که جهت او فرشته
 خوانند هر کس هر روز هفت و یکبار بگوید که

اللَّهُمَّ رَبَّكَ فِي الْمَوْتِ وَفِيهَا بَعْدَ الْمَوْتِ
در روز قیامت حساب او با کسی بگذرد یا علی روایت
فرخ و طاعت کم از ششم خدای تعالی است یا علی
دو رکعت غایت بهتر است از هزار رکعت نماز روز بود
که سنت گذارند و هر روز توبه کند و شب در آئینه نگاه
کند مکن و چون نماز گذاری در آسمان نگاه مکن که پند
حرمی تمام بود بر این باز کردید و پیش که چهل غنیمت
یا علی از میان تعداد شتران مگذر که تن بیخ و زحمت
رسد نه یا علی بر وین رحمت رسان و هم به رسد
کرای در یا علی رفیقان در مقام ششم و غنیمت پیش
و چون خواهی سخن گوئی اول اندیش مکن اگر صواب بود
و گوی و اگر خطا بود گوی یا علی اگر کسی خدا بد که ترا فضیلت

گذارد

گذارد است کن و بیغشمار و در خانه هفتاد بخور که شنبان هم که
مینوی یا علی هفتاد بخور که شنبان هم که شنبان هم که
یا علی چون شورت کنی با لاله و این کن و ستر خود را با چکس
مکوی **یا علی** زبان و رازی مکن و برزیرستان ستم کن و بنده
خدمت مکت و دشوار مفرمای یا علی مگر مکن و سایل را ناپسند
بازگردان یا علی در بلاد مهربان بش تا بمرتب ابوب برکت
و در وقت کربش تا بمرتب سلمان بری و قرآن بسیار
میخوان **یا علی** از کفایتان کرمان باش که حق تو آب چشم
عاصی از دوست بدار **یا علی** پوست خود را پاک دارد
چون بول و غایط و رقیق شود مخمخ بول و غایط را پاک بشو
پشت تلخی جان گذن و عذاب قبر از بی طهارت بود
چون طعم خوری و جامه نو پوشی بجوی چشم الله و طعم الله

و چون در سجده روی بکوی بیسم الله السلام علی امن
اتبع الهدی والسلام علی رسول الله محمد وآله اللهم
افتح لی ابواب رحمتک و ابواب مغفرتک ^{و ابواب عفو} که صفای روز را
بر روز دوازدهی مختلف برید آید هر روز و هر شب سوره
یسین بخوان تا حق تعالی ترا از بلا ایمن و درد اگر بسیار
فرورفته اندکی و ام کن که اسم بسیار بزرگیت و بزرگی
توایی و بزرگی جانت و روز دوازدهی هر کس در شب آنرا
سوره البقره را بخواند و سوره الدخان را حضرت حق تعالی
بر فضل و کرم خود بر کنان اول و آخر او بخشد و هر کس در وقت
خفتن سوره المیز و الکاف بخواند بر گناه حق تعالی توبه یابد
هر کس در وقت خفتن سوره التا و الطارق بخواند
توای بسیار روزی بر اعمال او بنویسند هر کس صلوایست

و نشسته بگوید

و بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له و له الملك
و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر
حضرت حق تعالی کنان او را هزار و دویست حضرت فرموده که
هر کس این تسبیح را در روز و در شب و در هر حال و در هر حال
و عزرائل علیه السلام بدو کرم نمایم و از عذاب ایمن
کردارم و کنان او را عفو فرمایم و در قیامت روی او چون
ماه شب چهارده درخشان باشد و در قیامت انتظار نبرد
زود داخل بهشت شود و ثواب و فضیلت این تسبیح بسیار
و در تسبیح اللهم الرحمن الرحیم سبحانک الله انت الله
رب العالمین سبحانک انت الله المبین الغنی
الغنی المتکبر سبحانک انت الله المتصور المتکبر
سبحانک انت الله الخالق الباری

اَنْتَ اللهُ الْبَصِيرُ الْفَادِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللهُ
الْتَمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللهُ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ اَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و دیگر حضرت رسول صلی الله

علیه و آله و سلم که دو طایفه است که بر زبان سبک است اما کثرت
در پند ^{فموده است} و غریز است نزد خدای تعالی و آن سبوحان
الله و الحمد لله است و دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرموده است که حق تعالی فرشته آوریده است که او را مدبر است

سر است و در هر سری مدبر از زبان و بهر زبانی حضرت حق سبحان
و تعالی را از برای دیگر تسبیح و تهلیل میگوید تا که بنی طریقه کثرت
که از برای حمد و ثنا که من حضرت خداوند را میگویم هرگز بیگس
نشد

چون بود که بنی طریقه را نبیدی من که خداوند عالم و عالمیانم و منزه
آفریدم که یکدیگر و یک زبان دارد و مرا نبوی حمد و ثنا بگوید که زیاده
از حمد و ثنای قس و از جمیع کربان و چون آنکس خطاب
آلای را بداند و نبی بشنید گفت خداوند این بنده متوب توبی است
تا او را به بنعم و زیارت کنم تا رسیده که در فلان خبر برسد است
و او را در آن خبر برسد که کرد ایندم برود او را زیارت کنی چون
آن فرشته بدان خبر برسد رفت و دید که از بنی آدم شخصی غایب بود
گذا رده و در عقب نشسته و میگوید که سُبْحَانَ اللهِ عَدَّة
سَبَّحَهُ الْمُسْتَجِیْبُونَ مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ مِنْ أَوَّلِ النَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ أَمَّا
بِمَهْدٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ عَدَدَ مَا حُدِّدَ الْمَلَكُوتُ مِنْ تَعَالَى

ع

فِي السَّمَوَاتِ وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ
 أَبَدًا سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 عَدَدُ مَا هَلَّلَهُ الْمُحَلِّلُونَ مِنْ أَوَّلِ الْخَلْقِ إِلَى آخِرِهِ
 وَسَرْمَدًا دَائِمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدُ
 مَا كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُونَ مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ
 وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا سَرْمَدًا
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ عَدَدُ مَا مَجَّدَهُ الْمُجَدِّدُونَ
 مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ
 إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ حَمْدُ اللَّهِ
 جَوْشَنُ كَرَامَتِ أَنْ تَسْبِيحُ
 تَسْبِيحَاتُ وَتَجْدِيداتُ وَتَحْمِيدَاتُ أَنْ تَبْدَعُ وَتَبْدَعُ

گفت

گفت پروردگار را خداوند تسبیح این بندت یسئو
 به تسبیحات جمیع خلایق برابر می کند و القدره لا اله الا الله
 التي جمیع مومنان را خواندن این کلمات بایزکات میرسد
 بحق محمد و اله الطاهر و ایت است که چون حضرت حق تعالی بفرست
 کامل خود بفرست حضرت آدم علیه السلام را خواست با
 فرزند خطاب کرد بملکوت سموت که با ملائکتی الی جاعل
 فی الارض خلفه ملائکتی ملائکما کفتم عن تسبیح محمد
 و لقدس لك بفعل فها من یفسد فیها و
 یفسد الدماء خطاب حضرت بلایوت در رسید که
 انی اعلم ما تعلمون چون حضرت حق تعالی کالبد
 حضرت آدم را علیه السلام بفرست با فرزند و روح در
 بدنش میدوید و منور روح بسینه او رسیده بود که مشت او را

ل

ح

عظمه آمد و گفت صلوات الله رب العالمین و خدا از حضرت
رب العزت در رسید که یحییٰ سر بک بود از آن حضرت
حق سبحانه و تعالی مبانات کرده و فرمود که این فرستگان بر
اعتراف و استغفار راضی بنویسند و او نیز ادم از بهر
آنکه آفریدیم که مرا این چنین حمد و ثنا گوید که هرگز هیچکس
نگفت است بدو است حمد و ثنا بود و برکت حضرت محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله بود که نوری از پیشانی حضرت
آدم علیه السلام تابفت که غرض الهی منور گردید و حضرت
حق سبحانه و تعالی جمیع ملائکه را فرمود تا حضرت آدم را سجده
کردند و دستا جمیع ملائکه گردید و ملائکه گفت سبحان الله علم
آفریننده همه ما را امر او کرده بدین نفیست که ثابت ایستاد
از کبر و عین بود که یحیی بطور بیست الله رفت و طرف

کرد و این حمد را بخواند که اللهم لك الحمد كلما
يتبعي بكم وجهك وعن جلال لك و
عظمت ربوبيتك حمدا كلما انت اهله
وتسبح في نفسك يا ذو الجلال ولا تكلم
بوجهك يا اخر الاولين يا لای در خانه نبویه اواری شنید که
که با ثبات ما چهل هزار فرشته ایم که ثواب ما چنان را می نویسم
حضرت حق سبحانه و تعالی امر کرده است که حمد و ثنای که تو گفته
اوستیم و حال شغولیم و منور ثواب آن صمدی که بیشتر گفته
به بقیه کتابت در نیامده ایم و باز آمده و آن صمد را
میخواند و پس هر کس این حمد را در سازد که بعد از هر نماز
میخواند باشد و آن مقدار ثواب و درجه و رتبه بدو که بدو شود
و حمد و بکر هر کس بسیار بخواند ثواب عظیم و بزرگوار است

لَكَ الْحَمْدُ عَدَدُ عَفْوِكَ عَنْ عِبَادِكَ يَا
 عَفْوُ يَا شَكُورُ يَا تَوَكُّبُ يَا وَهَّابُ يَا حَنَّانُ يَا
 مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ ثَوَابُ ابْنِ تَبَّاحٍ سُبَّاحٍ رُوحِ
 از حضرت رسول الله فرمود است که بگویم ابراهیم علیه السلام
 علیه السلام گفت الحمد لله بقول كل الحمد والحمد لله
 بعد كل الحمد والحمد لله على كل حال حضرت حق سبحانه و تعالی
 اگر کرد بنفشگان که ثواب این حمد را بوسیله فرشتگان
 کفزد خداوند ثواب این حمد زیاده از عدد ستارگان
 و برکت در جهان است بفر از حضرت خداوند کسی دیگر حساب
 و قدر این حمد را نداند و فرشتگان دیگر باره مناجات
 کردند و گفتند خداوند ثواب این حمد تمام ابراهیم علیه السلام
 بنده بود که بفرست و ند از جانب الامکان در رسیدگی

والا کلام

فرشتگان

فرشتگان گواه باشید که هر آن بنده از بندگان که از امر از برای
 رضای من بجای آورد و این حمد و ثنای مرا بخواند از ثواب
 ابراهیم علیه السلام با نصیب و بهره مند بوده باشد حمد دیگر
 روایت است که هر کس هر روز این حمد را بخواند که الحمد لله
 على الامان والحمد لله على الاسلام والحمد لله
 على السلامة والحمد لله الصلوة والقرآن
 والحمد لله على كل حال حق تعالی
 ایمان او را از شر شیطان نگاه دارد و تن او را از بلا محفوظ
 دارد و ثواب و درجه بحد و کرم فرماید روایت است که
 روزی حضرت رسول صلی الله علیه و سلم بر امن خانه
 کعبه نشسته بود و از مجانبان بسیاری پیش آن حضرت حاضر بود
 که ناگاه جبرئیل علیه السلام در رسید و گفت یا رسول الله

سلام برسانند و بعد از سلام درود بسیار بفرمایند که یا محمد در
حق تو امان تو شفقت و عنایتی نمودم که در حق هیچ بنوری
نموده و این فضیلت در قرآنست سوره البت که حمد
منست که اگر تورات موسی علیه السلام بودی یکی از امتان
و او یهود و یوزینه کشتی و اگر در انجیل عیسی علیه السلام
بودی یکی از امتان او مسیح و نیکبختی یا محمد نبی روز امتان
تو گناه میکنند برکت آن سوره است که آتش از آسمان
نازل میشود که همه را بسوزد و هلاک گرداند چون مجبات
این را شنیدن گفتند یا رسول الله جان ما فدای تو باد که
و ان کدام سوره است حضرت فرمود کان سوره الحمد لله
رب العالمین و مردمان حیرت نمودند از قدر و فضیلت
الحمد لله انگاه حضرت فرمود که این یاران بدانند و آگاه

باشند

باشند که برادریم جبرئیل علیه السلام را خبر داد که حضرت حق
تعالی جانها را فرمودم قرآن داد که ای قسم بنویس قدم نباله
و زاری در آمد که استخوانها را در چرخ بنویسم نه رسید که
بنویس الحمد لله رب العالمین چون کلمات عزیز تر نفی
بنوشت حضرت حق تعالی چندین هزار فرشته از نور بات
کلمات مبارک پیافرید و فرمود که دعا کنند از برای انگی که
این سوره را بسیار بخوانند باشد باز فرمان رسید گای
قسم بنویس که الحمد لله رب العالمین چون این کلمات بنوشت
نوری از این کلمات عزیز تر نفی ظاهر گردید با هر حضرت
حق تعالی آن نور را دو قسم کرد و ایند از یک قسم هزار پیک
نور پیافرید و از یک قسم دیگر هزار هزار در بای مغفرت
پیافرید باز فرمان رسید که یا قسم بنویس که یا الله یا

یَوْمَ الدِّينِ و چون قسم این کلمات را بنوشت حضرت حق
 تعالی نور خدایین کلمات پافزید و آن نور را دو قسم
 کرد ایند از یک قسم عدل پافزید و از یکی فضل از برای
 مؤمنان و عدل از برای جمیع خلایق که در قیامت عدل
 حساب خلایق خواهند نمود نه نظم و ستم باز فرمان در رسید
 که با قسم نویسی که آیات تو بیدار یاری تو مستغنی
 چون قلم این کلمات را منور گردانید باز حضرت حق سبحانه
 و تعالی این نور را دو قسم کرد ایند یک قسم آن نور را
 بمیکائیل داد که این را بر کبر که این روزی بنده گان منت که
 هر چه اگر کنم بایشان برسانم و یک قسم را بجبرئیل علیه السلام
 داد که این توفیق دوستان منت هر کس این سوره را بسیار
 بخواند دوست منت باز فرمود یا قلم نویسی اخذ کن

الضراط

الضراط المستقیم چون قلم این کلمات را بنوشت
 نوری از این کلمات شریف بدید آمد و از آن نور مضار
 دریای هدایت بدید آورد و چون خواهد که بریند به بخت
 فرشتگان را امر کند تا قطره چند از آن دریا بارند آن بنده
 چکاند منور گردد و از ظلمت تاریکی بیرون آید و باز فرمان الهی
 در رسید که یا قلم نویسی که صراط الذین انعمت علیهم
 چون این کلمات را بنوشت نوری ظاهر گردید که تمام ملکوت
 روشن گردانید حق تعالی نور را دو قسم کرد و گفت که این یقین
 از محمد و صالحان است دوست که هیچ جلای از من روی نکرده اند
 و این قسم غایت منت که در حق ایشان کرده ام که هر چند
 گناه و معصیت کنند تو بهر گنهد من خداوند آمرزگارم بر این شرط
 به بخت بم باز فرمان رسید که یا قلم نویسی که غیر الله

۵۹

عَلَيْهِمْ رَحْمَةُ اللَّهِ كَمَا تَرَ فِي الْقُرْآنِ
وَرَفَعَتْ السَّمَاءَ وَزَيَّنَتْهَا بِالنَّجْمِ
وَأَنزَلَتْ مِنَ الْغَمَامِ مَاءً ثَمَرًا مِنْهُ
شَجَرٌ مِّنْ ذُكَّانٍ يَخْرِجُونَ لَهُ فِي الْأَرْضِ
نَخْلًا لَّيْسَ كَالنَّخْلِ الْمَأْكُولِ لَمْ يَكُن لَّهُ
لُجَّةٌ بَلْ كَصَوَارِثِ سَائِغٍ يُؤْكَلُ وَفِي
الْأَرْضِ حَبْلٌ مِّنْ لَّدُنَّا نَظِيرٌ
وَفِي الْأَرْضِ أَسْوَاطٌ مِّنْ غَنَاقٍ
ذَاتُ قُلُوبٍ وَفِي الْأَرْضِ زُفْرٌ مِّنْ
الْأَنْعَامِ وَفِي الْأَرْضِ جَنَابٌ مُّذَبْذَبٌ
وَفِي الْأَرْضِ قُرْبٌ مِّنْ رَّحْمَتِنَا
وَفِي الْأَرْضِ قُرْبٌ مِّنْ رَّحْمَتِنَا
وَفِي الْأَرْضِ قُرْبٌ مِّنْ رَّحْمَتِنَا

ازین سوره را که استخوانها را خوانند این سوره را حق تعالی چهار
چهار وعده کرده اول از آن یکی قبر امین بودن دوم از بل صراط
آسان گذشتن سیم بهشت روزی کرد چهارم هر حاجتی که
از حق تعالی طلب کند بیاورد و این است که روزی حضرت
جبرئیل علیه السلام نشاند گمان نزد رسول خدای آمد و گفت
یا رسول الله در لوح محفوظ نوشته نگاه کردم دیدم که هر آن
مومنی که از است در غار و غیره از سپاه بخواند حضرت حق
بجانب و تعالی بقبول و کرم خود بروی رحمت کند و از آتش
دوزخ نجات یابد و این سوره هفت آیه است و دوزخ
هفت طبقه است و هر کس این سوره را بسیار بخواند حضرت
حق تعالی او را در قیامت رحمت بپوشاند و هر یک آیه را
طبقه دوزخ پنج باب گردانده اند و این سوره سوره

طبقات و درخ و شیدت آنش ایمن باشد و بدست
 کند شسته بهشت رسد و دیگر حضرت رسول الله فرمود که هر
 کلمه ای را نداند می باشد و کلید در بهشت لا اله الا الله
 است و ندانده او پنج چیز است اول حبس خود را از دیدن تا
 محرم نگاه داشتن دوم زبان خود را از دروغ و غیبت نگاه
 داشتن و فحش و تمسک بندگان خدای کفایت سیم کوشش
 خود را از سخنان نامشروع نگاه داشتن چهارم دل خود را پاک
 داشتن از کفر و شرک و حسد و کینه و خیال ناسمجسم
 پنج خود را نگاه داشتن از زنا و لواط و اگر شخصی برابر تمام
 عالم نماز گذارد و باشد و روزه داشته باشد و خیر کرده باشد
 و غیرت کرده باشد و اینها گفته شد کرده باشد و بپوشد
 خود با الله بمهر دهد هرگز دری بهشت را بروی او گشاید

بدوزخ فرستند

بدوزخ فرستند و بدانکه در کفایت کلمه لا اله الا الله
 و محمد رسول الله و علیاً علیاً فی الله خ چه فواید است
 اول این کلمات را با اعتقاد و صدق دل گفتن دویم معنی
 این کلمات را دانستن و سیم تقدیر کردن این کلمات
 بدلی و اقرار بر این چهارم بر مقتضای این کلمات عمل نمودن
 و پنجم بدین اعداد اعتقاد بودن تا وقت مرگ و بدانکه کلمه
 کفر کلید در دوزخ است و حضرت می فرمود تعالی در حدیث
 قهسی فرموده است که لا اله الا الله حقیقی لا اله الا الله
 عندی حضرت رسول الله فرمود که هر کس هر روز صد بار بگوید
 لا اله الا الله الملك الحق المبین لا اله الا الله الملك
 الحق المبین در بهشت را بروی او بگشاید روایت است که
 روزی رسول الله از معاذ جبل پرسید که در شبها روزی چقدر

۱۶

چند مرتبه یاد میکنی گفت ده هزار بار حضرت فرمود که من
ترا کلماتی یاد دهم که ثواب آن زیاده از سی هزار بار توبه
منه و گفت جانم فدای تو باد یا رسول الله آن که هست حق
گفت اینست لا اله الا الله عدد کلماته لا اله الا
الله عدد حسنات به لا اله الا الله زینة عرشه
لا اله الا الله عدد خلقه لا اله الا الله صلا
سمو ات به لا اله الا الله مثل ذلك معه دیگر
حضرت فرمود که هر کس قدم در باران نهد بگوید لا اله الا
الله و حذک لا شریک له له المملک و له الخلق
هو علی کل شیء قدیر اگر اربعه کاتبین ده هزار
ثواب در نامه اعمال او بنویسند و بعد از نماز شام نیز بگوید
یا علی یا محمد یا جعفر یا زین العابدین یا سید مرتضی یا
یا علی یا محمد یا جعفر یا زین العابدین یا سید مرتضی یا

گویند این کلمات بنویسند و ثواب حسنات نیت نمایند و از
بیادش نگذارد دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که چون بنده از سر صدق و اخلاص کلمه طیبه بگوید حق تعالی
آن کفار و منافقین با فریاد سفید و آن مومنان و بندگان را بخیر
و یاقوت و زبرجد و آن مرغ پرواز کند یارب آسمان برود
تا بر سرش حق تعالی قرار دهد و فغان بر آرد بدرگاه حضرت اله
ندارسد که این مرغ ساکن باشد و آن مرغ بگوید بخت جلال
پاک پادشاهت محلی ساکن شوم که گویند مرا پادشاهی خطاب
الهی در رسید که اگر آن بنده مومنان این کلمات را بخشد است از
محبت دوستان اهل بیت پیران است بروی آموزم و کنان
او را بخشیدم پس آن مرغ را حضرت رب العزت بمقام زبان
گرم نماید تا بر زبانی حق تعالی را بنویسد دیگر حضرت سید

تا بر روز قیامت و ثواب و حسنه ان مؤمن را باشد که این
 کلمات گفته است و محبت بهشت بنوت و ولایت بهشت
 و گویند این کلمات با سانی از بل هر ابط بگذرانند بهشت
 جاودان رسانند بکر حضرت رسول الله فرموده که هر کس
 از نماز بگذرد این دعا را بخواند در آن روز هیچ آفتی بوی
 نرسد و اگر بمیرد شنیده شود باشد و در وقت مرگ کلمه گفتن
 شهادت را در یاد بدارد و بعضی ارواح با سانی قبض روح
 او را بکنند در جواب مکر و نیکو عاقل شود و از مملو روز قیامت
 ابرین باشد و آتش دوزخ بروی کار نکند و بی حساب او را
 بهشت رسانند اما باید که خواننده این دعا بجان دل محبت
 اهل بیت بنوت و ولایت بویزد و از کل ماصی توبه بفرماید
 کرده باشد و دعای بزرگوار اینست تا واقع باشد بسم الله

الحمد لله

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذُو الْعَرْشِ الرَّفِيعِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذُو الْعَرْشِ الْمُنِيعِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذُو
 الْوَقِيعِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذِي الْبَطْنِ الشَّدِيدِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ذِي الْطُفْلِ الْخَفِيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَسْبُ يُجِيعُ
 يُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا ذَا الْجَلَالِ
 الْأَكْرَامِ بِحَسْبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ حضرت رسول الله فرموده است
 که هر کس هر روز این دعا را بخواند چنان باشد که یک مرتبه
 خشم فروان کرده باشد و مد میکن را طعام داده باشد و هرگز
 محتاج نماند و از بلاها ابرین باشد دعای بزرگوار اینست
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ هَيْمُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
 يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالنَّجْوَى يَا كَاشِفَ الضُّرِّ

لا اله الا الله ذي الجلال والاکرام

الْبَلَاءِ أَجْعَلْنِي مِنْ أَمْرِ خَيْرٍ وَأَعِزَّنِي بِكَ
 تَقِيْدًا وَإِيَّاكَ تَتَّعِبُنِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ
 إِلَيْكَ الْمَشْكِي وَانْتَ الْمُتَعَانُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ^{بكر حضرت} فرمود که هر کس بعد
 از این نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَمُ إِلَيْكَ
 بَيْنَ يَدَيَّ كُلِّ نَفْسٍ وَلَحْظَةٍ وَلَحْجَةٍ وَطَرَفَةٍ لَا
 يَنْظُرُ بِهَا أَهْلُ السَّمَوَاتِ وَاهْلُ الْأَرْضِ وَكُلُّ
 شَيْءٍ وَهُوَ فِي عِلْمِكَ كَأَنِّي أَوْفَرُ أَقْدَمُ إِلَيْكَ ذَلِكَ كَلِمَةً
 وَكُلُّ مَا ذَكَرَ الذَّاكِرُونَ وَكُلُّ مَا عَقَلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَافِلُونَ
 وایت الکرسی متصل باین دعا بخواند در نامه اعمال کس
 هزار سنه نویسد و بکر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده است
 که هر کس باین دعا بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و کلمه طیبه را
 چند مرتبه بگوید الله تعالی صفت جبره بگوید که است کن و اول

امر کند

امر کند جان او را با ساقی بردارند و میم با نور ایمان از زمین دارد
 فبا در بقار و دسیم با هر حق تعالی قیام قیامت قبر او منور باشد
 چهارم نامه اعمال او را بدست راست او دهند و بخیم بزرگ نامه سبکی
 او را بر نامه بدی او بنویسند از ششم از صراط آسان بگذرد و هفتم
 بهشتش رسد و بکر حضرت رسول الله فرموده است که این
 حضرت من سجده و تقابل بر بندگان خود فرض و لازم و واجب
 کرد ایندم و اگر تقاضای نمایند و آن امر را بگویند یا بی نیاید
 نفوذ با الله در وقت جان دادن توفیق کفش کلمه طیبه
 لا اله الا الله محمد رسول الله علیها و آله را
 در نیاید و روایت است که یکی از اکابر دین دید که شخصی
 نماز میخواند و در رکوع و سجود را بی نیامی آورد و آن بزرگ
 از آن شخص پرسید که چه گاه است که همچین نماز میخوانی گفت

مهم

علیه السلام که میخوای که بر تو رحمت کنم طاعت ترا قبول
 کنم موسی علیه گفت خداوند از من دولت و زنی سعادت
 من که مرا این سعادت میسر شوندند رسید که هر روز شب
 بگویم **اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ**
وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بدانکه برای استغفار هیچ وقت
 بهتر از حرکت و کفایت گناه است و بدانکه عبادت
 و دعا و استغفار و توبه هر نور است و در دنیا و در
 آخرت بر صراط و بر بهشت راه نمایست و بنده مومن
 شب نیز برگاه حضرت حق تبارک و تعالی است و حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله فرموده است که چون مؤمنی از زندگان
 خدای تعالی شب در نماز یا استغفار حق سبحانم و تعالی
 خداوند بزرگواران مغفرت آسان که نگاه کند در بنده من که

درین دل شب چگونه روی بدرگاه من آورده و بجز دست
 من ایستاده است و از برای من از بیم غضب من تبرع
 و زاری در آمده بدانید و آگاه باشید و گواهی بدهید که برگاه
 رحمت کردم و از آتش و زنجیر بخشیدم و ادام روایت کرده است
 موسی علیه السلام بخدای تعالی مناجات کرد و گفت خدا
 و خدا اسم بانی محبت را در جوارح من بخوانم که بهتر باشد
 ندانم که در دل شب که دعا و تراجعات میکنم بدانکه
 هفت کرده در حرکت که است و مرحمت یابند اول حضرت
 محمد مصطفی صلی الله علیه و آله که برگاه فران فتح و نفرت
 یافت دویم حضرت امیرالمومنین علیه السلام که از
 حق تعالی مدد و شایان یافتن و المستغفرین با الاله
 دیگر آستان محمد مصطفی صلی الله علیه و آله هر چه مقتدر و طلب

که این را بوده در سجده یا بنده و یک نماز گذاردن
بسیار خلعت و سادات است که در سجده یا بنده کار برین
گفته است که چند چیز است که برکت را زیاده میگردانند و اگر ام
دانش طول است اول قرآن خواندن بسیار و دعا و نیاز
مندی بسیار و نشستن با مردم عالم و بهر چیز کار و خورشت و نوشن
جلال و غار گذاردن بدرگاه خداوند و غفار آخر کار در
سجده ده بار و نهار روایت است که حق سبحانه و تعالی عذاب
کرد بد او و دینی علیه السلام که هر کس دعوی دوستی من میکند
سجده آن در خواب می رود و در رخ میگوید و همه کس را عجب
می آید که عاشق را خواب بوده است و مردمان خافل میگویند
این در محبت نه عاشق بگفت آنکه خواب بر عاشق حرام است
و بنده بسیار گوید لا اله الا انت سبحانک اینی

گفت

فوق

گفت من الظالمین حق سبحانه و تعالی بروی بسیار رسد
و رحمت کند بجهت آنکه وعده کرده است چنانکه در کلام محمد
صفر ماید که نجینا کما من الغم و کذا الذی ننقذ للو
مین هر کس معای سید الاستغفار را و در رسد
و بسیار بخواند باشد و از گناهان کبیره و صغیره توبه کند
و بعد از این در مقام آن بوده باشد که از آن عمل بظاهر
نکرد البته او را پیام رسد دعا اینست بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ مِنَ الْكَذِبِ وَالْغَيْبِ
وَالْبُهْتَانِ وَمِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْكَفْرِ وَالطُّغْيَانِ
وَبِكُمْبَاعَةِ اللَّهِ بِاللهِ التَّوْبَةُ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
و دیگر دعا را بخواند و بدرگاه قاضی الحاجات مناجات
کند و از ترسش خواهد حق تعالی چند ملک را امر کند که

۴۷

الدراحمیت تمام بود دیگر از بلاها و مصلحتها این پنج
و از جای که گمان نداشت باشد روزی او برسد و از خلایق
بنا نیاز کرد و حضرت امیر المومنین که فرموده است خیر دنیا و
آفت درین دعا است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ اغْنِ بِحَدِّكَ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ
مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَاسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ حَسَنٍ وَأَسْتَعِذُّكَ
مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بَرَكَةُ
هر کس این دعا را از سر حدق و اعتقاد درست بخواند جمال
جهان آرای سید کائنات را بخواب بپسند دعا نیت
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَلَأَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَعَلَى

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ أَوْ بِرُضَى وَعَمَّ جَلَّ جَلَّتْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
یکی از اکابر دین گفته است که بنده مومن میباشد از روی
بتفرع و زاری و نیاز مندی بگوید که رزق بمن برسد و شکر
کوبیم و اگر نهدی صبر کنم با هر تو رفاه دهم و فرمان دهم و اگر بخوابی
اجابت داری و اگر نخوابی عبادت کنم و سبک ترا بجای آورم و
حضرت امام زین العابدین چون سر سجده نهادی مناجات
کردی بر رگه قاضی الحاجات و این کلمات را میگوید یا
عَبْدُكَ يَا بَغِيَا لَكَ وَأَسِيرُ بَغِيَا لَكَ در احوال و پیش
قدسی وارد شده است که حضرت جن تعالی خطاب فرمود بچهر
رسول صلی الله علیه و آله اگر میخواهی که زاهدترین مردمان
باشی بپرهیز از دنیا و رغبت کن با فقرت گفت خداوند را
از دنیا چگونه بپرهیز کنم خدا رسید که مشرف شود که انظار امام

دراز باس و از برای خود ذخیره منزه همیشه پیاد من باش
پیغمبر صلی الله علیه و اله گفت خداوند را چگونه همیشه پیاد تو
باشم ندارم سید که اکثر اوقات شهاب نشین تامل مونس
تو باشم و تو نیز پیاد من باشی و باید که بطعام چرب و
اشرب شیرین و ترشش کمتر و رغبت نمای دشمن را از
طعام سیرین زری و باندک قناعت کنی که لایحوت تو بوده باشد
و خانه خود را از مطلق و زینت دنیا تهی داری یا محمد مثل مردمان
بوالهوس که در گمان بسج و زرد دنیا میل نشوی که بوالهوسان
آزاد دست بردارند و بر بنیت دنیا فریفته میشوند و خست
رسول الله مناجات کرده و گفت خداوند امر را بعلمی حالت
کن که چون انعام را بخوانم بدرگاه تو تقرب یابم ندارم سید
که در دل شنبه دعا را زودتر حاجت میکنم و شب را بجا گذاردن

دراز را بر وزه و غار و ذکر من بگذرانند و سیر خوردن بکسکی
مبدل کند بوقت و جلال من که خداوند سجده مرا عالم که هر
مومنی که این چند فعلت را آورد سازد و آن در آرام و بهشت
اول زبان خود را که دارد از سخنان بدنا شروع و دویم خود را
نگاه دارد از وسوسه شیطان بسیم بوسه نماز شب بگذارد از
برای رفاهی من چهارم که سنگ را عادت خود سازد یا محمد با
آگاه باش که بنده من محلی بمن نزدیک مینود که در بند و که
طاعت من در سجود باشد یا از بد معرفت من اکثر اوقات
که سز باشد یا محمد بدان و آگاه باش که جمعی از بندگان من که در
نماز میکنند و روی بدرگاه و رحمت من آورد و بر بین
و بر خود نگاه میکنند یا خیر اگر را بخواهند و رحمت که امید
دارند و این را بگوی که اگر عاشق مطلق عاشق ایشان

نسخه

بر کس دوستی جنبه داده شد

میتب این دعا میخوانند منم و اگر مشوق مطلبند مشوق اینان منم و اگر دود دارند
حق تعالی قسم یاد کرد و بران اینان منم و اگر کنهسان مطلبند حفظ کنهسان
دست اگر او را بکنم منم و اگر دشمن دارند دفع کنند دشمنان اینان منم و دیگر
پرو و کار او مناشم بگوی مردمان را که قوت یکروزه دارند غم فردا نخورند و دیگر
قسم الله الرحمن الرحیم بگوی آن مردمان را که نمیدانند که من راضی ام یا در مقام غم و غصه
یا انا فی الفضل
علی البریه یا بابا
نیز میگویند
اینان دل خوش دارند و پوسه بدوق و ناله اند و از
دو رخ سوزان فراوانس کرده اند یا محمد بدانکه در بهشت قدمی
آفریده ام از با قوت و در بزرگداشت بر ابر تمام عالم در
قصر خاهان من خوانند و در انجای و مقام اینان خواهد بود
و هر ساعتی بعد از هر مرتبه رحمت و شفقت پادشاهیت خویش
اینان سرفراز خواهند بود و با اینان سخنان از روی محبت
و مهر بخوانند و لذت اهل بهشت و دعوت و نعمت

مقام

شرا با طهر و بر باشد و لذت اینان کلام من باشد
حضرت خیر علی الله علیه السلام گفت خداوند انجاعت کان
منزل و مقام اینان را باشد چه که نذر دارد دنیا شغل و عیال
اینان حجت و چشمان دارند و رسید که اینان کینه
باشند که دارد دنیا برایشان چون زندان باشد و زبان
خود را از سخنان بهوده و هرزه نگا دارد و شکم خود را از طعام
سببار نگاهد کنند و با محمد بدانکه اهل فریفتن را طعام دنیا
سنگار نیست و از آن زمان که مرانشانند دوست از دنیا
و مال دنیا باز داشته اند و غصه و غم دنیا نکرده اند تا با من
اشنا شده اند و مرانشانند و از اکثر اوقات از کنایان
خود بگریزند و از قدر و غصه من ترسان و هراسان و به روی
نفس سخیل خود نمیکند و ترک لذت و شهوات دارند و

۷۱

دود و نذران این
عبارت بخواند اما باید

چوبی یا این بران
نذران نه و بخت
بسیار نرم و نازک نباشد و متن این هرگز راحت نباشد
در شب بکونی
بسم الله الرحمن الرحيم خاموش ز عمارت میکنم و جراحات این ترا مرهم مرحمت کنم
بسم الله و یا الله و خراب میکنم دلهای سپارگوینان را که سخن مفید و بهیو
محمد رسول آ
میکنند یا محمد کسی بنیکه حضرت میکند که در وقت خلعت موجود
صلی الله علیه
باشد اول پیرنیکاری که باز دارد او را از فلهای حرام دوم
ال و ایبراهیم
خاموشی که باز دارد او را از گنجهای یاه و بهیو و سیم کی که اکثر
لیل الله استکن
اوقات تیر و غضب من رشان و هر اسان باشد و گریه و نوحه
ری سکن
سینه او روز بروز زیاد کرده و از رحمت من امیدوار باشد
ه غاف فی اللیل
چهارم حاجب چپ باشد و شرم دارد و در خلوت الحشود علی
بد و باشد غم از غم و غمهای حرام اجتناب نماید و شرم

اگر کسی در بند و

دشمن باشد که دنیا را بچهار دانا بیدار است بختم دوست دارد
بندگان را که من دوست دارم این را یا محمد اگر کسی را بر تمام دعا را بخواند
بندگان من نماز گذارده باشد و روزه داشته باشد و هرگز طعام یا ولی فی نفسی
غزوه باشد و لباس بپوشد و بر مکان را بپوشد و یا صاحبی فی
باشد اما در بار است نداشته باشد و بدینا پرستان
بپاری نموده باشد و از شنیدن اف نه خوانان محفوظ
باشد و سحر بهشت او را منزل مقام نباشد و هر آینه بیرون
کتم از دل او بخت خود را تواریک کردنم و دل او را بخت بسم
و او را علالت و دوستی خود را بخت که یکی از کار بدین
بخوابد بد که چون از خانه بیرون روی اول چیزی که پیش
نوازد بخورد و دوم چیزی که پیش تواید بنهان کن سیم چیزی
که پیش تواید او را قبول کن چهارم چیزی که پیش تواید

سلامت از آن
خلاص شود

این مال سحر

منقولست هر که این دعا را صبح بخواند تا شب هیچ افت بوی
 از او نماند و در حق آخروی
 بخواند تا شب بخواند تا

از هر چیز که علی الصبح چون بزرگ دین از خانه بیرون شد
 گویی پیش رسید متوجه آن کوه کردید و خواست که آن کوه را بخورد
 هر چند با و نزدیک می شد آن کوه کوچک می شد تا نزدیک آن
 رسید و آن کوه مقدار لغزشند او را بخورد و از هر خوردنیها
 خوش تر آمد و بیشتر رفت دید که طشتی پر از افشاده آرد
 بهمان کرد و از آنجا در گذشت و بر عقب نگاه کرد دید طشتی زر
 نوار کردیده و بیشتر شد دید که مرغی می آید و باز می آید دنبال
 آن مرغی آید آن مرغ را بهمان کرد و باز رسید و گفت میداد
 من ده و آن بزرگ دین پاره گوشت از زبان خود میبرد و
 بر آن باز داد و دیگر بیشتر رفت پاره گوشت مردار را بخورد
 دید افشاده و گرم بسیار خوش در آمده و از آنجا بگریخت
 رفت و از آنجا بگریخت و دید که سر و پای بگفت

بسم الله الرحمن الرحيم
 تَحْتِ نَفْسِي
 الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 مَا أَدْفَعْتُ
 فِي السُّورَةِ بَلَدُ
 نَوَّلَ وَلَا فَوْقَ
 يَا اللَّهُ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست هر که این دعا را بخواند یا با خود دارد اگر عمر او
 کسی به سه روز و سه شب با سینه بخواند برکت این دعا سی سال
 برکت بعمرا و ده سال عمر بخواند
 که آنچه زافرمودیم بجای آوردی و هیچ دانی که آنها که بنظر
 کافر گردد

تو را آنچه بود خداوند از آن عالم السور و الخفیات
 رسید که آن کوه که پیش تو آمد خشم و غضب تو بود چون کسی
 خشم خود را فرو برد اول بروی دشوار باشد و اما عاقبت
 شاد و کام و شیرین کام گردد چون لغزش طم در دامن اول
 دهد و آن طشت زر علی نیک و هر چند عمل خوب در آنجا
 داری نگاه دار تا ظاهر گردد و آن مرغ مروی بود که زنجیر کند
 از هر صبح و کار و مهمات تو او را قبول کن و آن بند حاجت
 مندی بود که از تو حاجت خود را طلبد البته حاجت تو را آرد
 و اگر آنچه خواهی شیخ مطهر باشد و آن مردار تپا غیب باشد
 و آن پر پر کن و غیب چشمت من حضرت رسول الله فرمود که
 شادی مرد مؤمن در هر چیز است اول عیال باشد و بعد برادر
 شاد و در هر

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم يا الله البش

يا عظيم يا سريع

المطيق والظفر

يا عزيز يا معرو

ف يا مالک

يا الدين اياک

انا کنت

انا صلیت اجعل

او و جواد

یا صاحب الامرنا

یا حبیبی

یا ابا عبد الله

یا ابا محمد

ویدار وانی و فاضل و دیگر اخوت فرمود که از عهد یحیی علیه السلام

فرمودت اول غار از برای رضای حق بقا بود که در آن دویم با در

پیش که آن از برای رضای حق است سیم در راه حق است چهار

و در حق است رسول از فرمود که دینی بر آستان من در کار اول نصیب

آن در میان کف نشانی فرمود دوم علامه مطابقت در کار سیم

حق بود که در ظاهر کرده حضرت فرموده است که حق است از برای

چیز من نیست نه است اول من است دوم وی من سیم در چشم

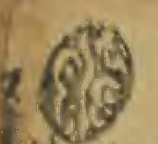
در چشم من است از فاضل است و حضرت امام رضا علیه السلام

که فرموده است که هر آن مومنی که زیارت من کند او را سه جا

در رسالت اول در وقت نامه اعمال خواندن در حساب

گاه و سیم در مراد و دینی نیز آن و حضرت رسول الله

فرموده است که خدای قهار را بر چهره آن و دیگر چهار چیز ممتاز و

از زبان جواد در سنه سیصد و بیست و یک

افزاید اول آنکه تمام روی زمین را مسجد من دانست و بعد از چند کس

من کرد و اینده تا هر یک که خواهم نماز بگذاریم دویم خاک را یکجا

آب بر پا هر که اینده تا در حالت ضرورت بدل غسل نان بجوشن برود و پس

دو وضو و نیم سیم غنایم و نعمت حلال داده است چهارم آنکه

مرا بر جلد خندان بر سر رسالت فرستاده است حضرت امیر

المومنین فرموده است که حضرت حق سبحانه و تعالی فرموده است

که ای بنده گان من بدانید که گاه باشد که نماندند گناه

حقیر و کبره شما از زمینم و فایز میشیند و کس دیگر

گناه کردن طعنه نیز نیند و دویم آنکه نماندند که گنهای من

شده است جهت روزی دل بخش میباشید سیم آنکه نماندند

که مملکت من زوال یافت از خدمت من بجای دیگر مروید

چهارم آنکه نماندند که ایستادن مرده از کفر و فساد

جمعین

روایت از حضرت ا

میر المومنین علیه السلام

چرا که این دعا را بخواند

بلیا اگر صد ساله

تجاوز قصه داداشته

باستاد او استوار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله قبل كل

احد و الحمد لله

بعد كل احد و الحمد لله

الحمد لله على كل

واحد و صلى الله

على سيدنا محمد

و آله اجمعين

و مقصد آنکه ای بس هرگز نمیرد از مکر او هرگز این نمیتوان

بودن و مملکت حضرت حق تا هرگز از نقصان و زوال بران

راه نیاید و پس از خدمت و بندگی او بجای دیگر نمیتوان

رفتن و مال و کسب حقانی هرگز کم نگردد و نقصان بران

راه نیاید و لا یزال است و پس باید که آدمی جهت رزق

عول و دل شک نباشد حقانی از هر محل که روزی او مقور

نمونه بلا تصور روز بروز باو میرساند و از بندگان خدا

همچ مردوزنی نبود که بقدر حال او مصیبتی ظاهر نشده باشد

پس آدمی را در مسدد در کما و عجب خود لنگه کند نه از دیگر

بر آنکه حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیه السلام

به حرب و غزای که فرستادم چهار چیز با تقویت بود و

اول سحر و جادو بر دست راست او بود

دویم

دویم یحییٰ علیه بر دست چپ او میرفت سیم غزیرا بر چپ

در پیش او میرفت و چهارم باره میخ سفید بر فرق مبارکش

سایه انداخته بود تا محلی که از آن حرب بازی آمد روایت

که روزی اعرابی نزد سید کانیات رفت و سلام کرد و گفت

مرد اعرابی ام و از راه دور می آیم و میسر نمینود که همیشه در

خدمت و ملازمت شما بوده باشم و سوا لی چند دارم حضرت

فرمود که بگو گفت یا رسول الله میخواهم که دانا ترین مردمان

باشم حضرت فرمود که نعمتی حضرت حق تعالی آید تو شفقت

نموده بران نعمت را صفی باشی و آن که باز گفت میخواهم اهل

من قوی باشم حضرت که شفقت رسان باشی و باز گفت

یا صفی الله میخواهم که بهترین خلقان باشم و حضرت فرمود

که بگو کار و نیکو خواه خلقان باشی و باز گفت که میخواهم که

دویم

از خواصان درگاه حق تعالی باشم حضرت فرمود که قرآن
سپار بخوان و باز گفت میخواهم که بزرگ ترین مردمان
باشم حضرت فرمود که از مرک فراموش کن و باز گفت میخواهم
که پوسته ترین رحمت حق تعالی باشم حضرت فرمود که با خلق
خدای تعالی در مقام شفقت و رحمت باشی و اخلاق خوش
سخا و خود ساز و باز گفت میخواهم که قوی تر از مردمان باشم حضرت
فرمود که در همه کار خیر و توکل بخدای تعالی کن و باز گفت میخواهم
که عزیز ترین مردمان باشم حضرت فرمود که بر همه کار بایش و
باز گفت میخواهم که حق تعالی مرا بدو رخ نغزستد و حضرت فرمود
که هرگاه خشم و غضب خواهد که بر تو غالب شود خشم خود را
فرود خور و باز گفت میخواهم فراوان روزی باشم حضرت فرمود
که همیشه با طهارت و وقوف باشی و باز گفت میخواهم که هر دعای

که بکنم

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ

بسم
که بکنم درگاه حق تعالی را زود بدرجه قبول رسد حضرت فرمود که از
لقمه بزرگند حرام و مستحب برهیز کن و باز گفت میخواهم که بدانم
که کلاه بنده گان را خدای تعالی چه عمل غیر بخشد و بر این
می آید و حضرت فرمود که بفرج و بچار که تامل آزاری الله هو الهدى
و سوز سینه و آب چشم گناهان خود را بر حق تعالی عرض کند و امرنا الفیلم
تامل تا بفضل و رحمت خویش بر تو برنخشد و باز گفت لیوت العالمین
بخواهم برده ناموس من در قیامت پاره نشود حضرت فرمود
که برده ناموس مردمان را مدد را باز گفت میخواهم بدانم
که بنده بچه عمل بخداوند خود نزدیک میشود و تقرب مییابد حضرت
فرمود که بجز انحراف و مدد و سپار دادن در بهمان و باز گفت
بخواهم بدانم که خشنودی حضرت حق تعالی بچه عمل حاصل میشود
حضرت فرمود که برخلاف نفس و لذت و شهوات عمل نمودن

۷۷

و با هر دو نفس در مقام قهر و غضب بودن باز گفت میخواهم
مومن باشم حضرت فرمود که باید مومنان را نياز آری و
باز گفت میخواهم قبر من مشک و تارک نباشد و حضرت فرمود
که بعد از نماز خفتن سوره تبارک الذي يبيد الملوك
مخوانده باش و باز گفت میخواهم هیچ آفت بمن نرسد حضرت
فرمود که هر روز در شب سوره یس مخوانده باش و باز گفت میخواهم
که از فرج روز قیامت ایمن باشم حضرت فرمود که در میان
نماز شام و خفتن بذكر حق قیامت موشول باش و باز گفت میخواهم که
روزی حلال بمن دهی حضرت فرمود که از نماز شام سوره
اذا وقعت الواقعة بخوان باز گفت میخواهم که نماز از بوسه
شیطان ایمن باشم حضرت فرمود که در وضو شستن ملاحظه
نمای تا بخواهد و شستن را که متورنده وضوی نماز را با تمام

رسانی

بطلب دفع جن کو
حضرت دفع جن کو
ش راست آن
رسانی باز گفت میخواهم که مرا بر گاه حق تقرب بوده باشد
حضرت فرمود که سینه از برای رفا برای تقاطع پنهان
مروتبه بگوید
کن و باز گفت میخواهم که مرا عذاب قبر نباشد حضرت فرمود
که پوسته با طهارت باش و بعد از غسل خود را از نجاست اللهم صل علی
پاک دار چون اعرابی این کلمات را از حضرت رسول محمد و اله محمد
بشنید گفت صدق الله و صدق رسول الله و صدق
بسم الله الرحمن الرحيم
ابن ابی طالب
شکر و سپاس بقیاس بر آن معبودی را از هر جهت که عبادش علیه السلام
موجب فیروزی عابدان و طاعتش سبب سرفروزی را دارند و یقولون حسنا
و در دنیا و آخرت و در آن سید و سروری که همه عالم طفیل و جود او
صلی الله علیه عالم هم طفیل و جود محمد است بود و جود حق
جود محمد است و معالمت انما و پروردی اخبار را بخت هر
مبین
علمه اسلام

۷۱

مثل حرامی یا الله در بیان

راه که کند بها بخا بایتد بضرط المستقیم و موجب وصول به نعيم مقیم است
مکرر دبا و از بلند بگوید و بر آل و اطهار که ایزدین و نادی راه یقین و نجوم
یا فارس الحجار اذ اهل آسمان و زمین اند صلوات الله علیه و علیه السلام
رکنی یا ایا صاحب
لمهدي اذ رکنی اذ
رکنی یا ابا القاسم
اذ رکنی اذ رکنی
صاحب الاموال
الان و در طم نجات
هد بر هاند بی شک
در وقت اشتقاق این دعا بخواند اللهم لا تحرف طیباً
الجنات واجعل من یتیم ریحها و روحها

در دعا

نبود این ایه را بر بازوی کسی چن داشته باشد
یعنی نماید که چشمها حروف کور نباشد انکه

و ریحانها در وقت شنش روی بخواند
اللهم یتیم و یتیم یوم یتیم فی الوجوه و لا
تتود و یتیم یوم تتود فی الوجوه
در وقت بال ریت شنش این دعا بخواند اللهم اعطني
کتابي یمینی و الخلد فی الجنان یساری
و حاسبني حاسباً یسیراً و اجعل من یتقلب
الی اهلته مسروراً در وقت بال حب این دعا بخواند
اللهم لا تعطيني کتابي یمالی و لا من وراء ظمیری
و لا تجعلها لی عنی و اعوذ بک من مقطعة
النیرات در وقت سجده این دعا بخواند اللهم
غشني برحمتک و ببرکاتک و عنوک
و عانتک در وقت سجده این دعا بخواند اللهم

۷۵

۱۱۱۱۱۱۱۱

هم لا یظلمون

يَسْتَعِينِي عَلَى الصِّرَاطِ تَوَدُّ لِي فِيهِ الْإِقْدَامَ وَاجْعَلْ
 سَعْيِي مِمَّا يَرْضِيكَ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 جَوَارِ هَذِهِ ضَوْفَارِغِ شُورِكُو بِرِ اللَّهِ أَجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ
 وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و سوره انا انزلناه و بخواند چون متوجه مسجد شود بگوید که
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي
 بِطَعْنِي وَيَقِينِ وَإِذَا امْرَأَتِي فَهُوَ
 لِي شَاقِقِ وَالَّذِي يُمَيِّنِي ثُمَّ يُجَبِّينِ وَالَّذِي أَطْعَمَ
 أَرْبَعًا خَطِيئَتِي يَوْمَ الذَّنَبِ رَبِّ هَبْ لِي
 بِالْحَقِيقَةِ الصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ

و بخواند

الْكَرَامِ رَدِّجَاهُ بِسِفْنِ
 فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ رِزْقِكَ الْحَمِيمِ
 وَأَعْفِدْ لَأَجْبِ ^{چون این دعا بخواند گرفت}
 خدای تعالی او را بایمان حق هدایت کند و از راه و اشتباه
 بهشت سیر گرداند و کفارت گناهانش بشد خدای تعالی او را توفیق
 مثل موت شهید او و جود و حیوانش مثل حیوانی که سدا گرداند
 و به غلبه کرده باشد پامرز و اگر چه بیشتر از کف دریا باشد و اگر خون کم و رغبت
 حکمت و علم با و عطا فرماید و بعضی گفته اند و آینه محققش شود مثل القدر
 سازد و او را از جهل و نادانی تبت نماید و منازل کریم
 در جنت بنیمد و که هست فرماید و گناهان بد و درشتی
 پامرز و چون خواهد که داخل مسجد شود رکعتش خود را اول
 ملا خط نماید که نجاست و کسافتی نداشته باشد و پای
 راست را پیش گذارد و این دعا بخواند بِسْمِ اللَّهِ

در کتب آنجا که در این کتاب مذکور است

لا مقرر

مکتبہ اسلامیہ

الظالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
والذي كنا من قبله لفلان
نوبت بگویند که نوبت بگویند می علی الصلوات وود نوبت
بگویند می الصلوات وود نوبت می علی الصلوات وود نوبت

22

1874

فقلت ان حضرت رسول

گفت یا علی شب در آید
بگوید قد قامت الصلوة یعنی تحقیق بپای آید
که ممکن برخت خواب
تا بپنج کار نکنی امیرا
لله حسین یا رسول الله
تا بپنج کار نگذراست
لعل اول حج گزار
دریم قوام از احم کن ستم
بنده آزاد کن چهارم
صد دردم در راه خدای
نقار به دویشنا بده بنیم
خود را از استی و دفع
کن حضرت امیر
شوم این گفت یا رسول
الله من دونک شب
بیکار چکار نه کنم
رسول صلی الله
گفت یا علی نه مار بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله

الملا

والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم تاج

خر خالی

گزارده باشی و نه بار
الملا الحق القلای المبین یعنی نیت خدای مکر تو که بگو قل هو الله احد
بلکی الله که پادشاه بر حق و عادلست و نه پست اللهم بخوان تا تمام قرانی
انت الملك الحق یعنی بار خدا یا توی پادشاه بر حق لا
اله الا انت سبحانک یعنی نیت خدای مکر تو بایک تا بنده ازاد کرده باشی
از همه چیزها انی ظلمت انفسی بدستی کن خدایم محمد بعثت تاجهار
مفسر خود را غرض از توبی چون بزرگ کنان صد دردم بر خدای
مراشته لا تقدر الذنوب الا انت بدستی که خداداده باشی و نه
نمی بخشد نمی آمرزد کنان را هیچکس مکر تو بعد از ان بار استشهد ان لا اله الا الله
دو بکر بگوید این دعا بخوان انزلک یعنی ایستادم نیت له الا الله وحده
تو وسعت یک یاری میبایم ترا یعنی در ایما فرمان برادر
تو ام والخیر فی ذلک یعنی سبیل الله در دست تبت له بخوان تا بود در ان
والنشر لیس الیک و برابری توده نیت و نیتی دو رخ خلاص
نوده باشی گفت صدق

یا رسول الله

وَأَلْمَحِدِي مَنْ هَدَيْتَ وَرَاهُ يَفْتَهُ رُكْبَتِ
که او را تورا هد نموده باشی انا عُبْدُكَ وَأَتَّبِعُ
عُبْدِيكَ یعنی خداوندان من بنده تو ام و بنده زاده تو ام
ذَلِيلٌ بَيْنَ يَدَيْكَ یعنی خوار و حقیر استاده ام در پیش
تو مِنْكَ اَزْتِ و بودن و بِكَ و بست تو ام و هستی
مِنْ و لَكَ و تراست ملک من و اِلَيْكَ و بسوی تست
بَارَكْتَ مِنْ لَّا مَلْجَا و لَّا مُمْرَأَ و لَّا حَیْضَ و لَّا
مَهْرَبَ مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ نیست پناهی و گریزگاهی
از تو مگر بسوی تو سُبْحَانَكَ و حَنَانُكَ یعنی باری تو
از عیبها پروردگارا و حال آنکه سوال میکنم از تو رحمت
و مهربانی و شایستگی بر گوازی و تَعَالَيْتَ بَمَنْدِی تو
سُبْحَانَكَ رَبَّنَا باری تو از عیبها پروردگار ما و اِلَيْتِ

الحرام و پروردگار خانه کعبه و بعد از آن یک تکبیر گوید و دستها
بر دارد برادر و برادر گوید رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ
یعنی پروردگار رکبر داران و قایم نماز و من ذُرِّيَّتِي و
برداران ذریته مرا قایم نماز رتبا و تقبل دعای
پروردگار قبول کن دعای مرا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِ
الَّذِي بَيْنَا و اِي پروردگار ما با هم زمره پدر و مادر ما و
همچو موستان در ایوم یقوم الحسَابُ روزی که قایم
من شود صاحب یعنی روز قیامت و بعد از آن نیت نماز
کند یا بشرطی که نماز صبح یا ظهر یا عصر یا شب یا است یحکذرم
اذا داجب تقرب بجد او تکبیر احرام گوید و این دعا بخواند
وَجِئْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَنِي الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
خود را متوجه سمت خدای تعالی یا سبحان الله رب العالمین

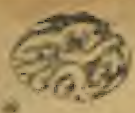
دعا خنکی

دعا خنکی بروی عجمان
و ظلم نکنند
و کفی بالله ولیا و کفی
والله نصیرا و کفی بالله
عظیما و کفی بالله
قویا عزیزا و یا الله
المومنین القتال و
یا الله قویا عزیزا
یا الله قویا عزیزا

علی مله ابد ایم و ذین محمد و مناج علی امینی
برمت ابراهیم و بن محمد و علی علیه السلام عالم الغیب
والشهادت که دانا و نهان و آشکارا حنیفا مسلما
در حالت که قائم و مسلمان برین توحید و ما انا
المشیرکین و نیستیم از شرک آوردگان مر خدا را
این مصلواتی بدستی غار من و نسیمی و جمیع عبادت
من و تحیات و زندگانی و مصافی و مروت من لله مر
خدا پرست رب العالمین یعنی پروردگار عالمی است
لا شریک له شریک نیست مرا و را و بذلک اقرت
و باین مأمور شدم و اینها من المشکین و من از جمله
مسلمانان و بیداران کبریا غوثی یا الله السميع العليم
من الشیطان الرجیم یعنی یا معجزم بخدای تعالی

کاشانی

سوره

که شتو او دانا است از شر و وسوسه شیطان رانده شده
از درگاه الهی پس الله الرحمن الرحیم یعنی ابدار
میکنم بنام خداوندی که روزی و دین است در دنیا و آخرت
در آخرت الحمد لله رب العالمین شکر سپاس مر خدا
پیرا که پروردگار عالمی است الرحمن الرحیم یعنی روزی
و دین است و امر زنده است مالک یوم الدین یعنی
شاه روز قیامت یا ای که تعبد خداوند ترا میپرست
و یا ای که نشسته است از تو یاری میخواهم اهدنا
الصراط المستقیم صراطی که راست بنمای یعنی سلام
صراط الدین افقت علیک بنمای مرا راه انانکه
بفضل خود انعام کرده ای و غیر الخ صواب علیه
نراه انانکه غیب کرده بر ایشان یعنی کفران و الا لیس

۸۵

اگر کسی خون از بینی
اید بند نشود این
ایه را پرستشانی او
نویسند بند نشود
الله
بسم الله الرحمن الرحیم
هالک هالک
هالک هالک

اگر کسی بشی آب بنید
شود این شکل ز آب
ضهای او بنویسد
و اشود

اهلکة سحله

بنیاب آب

اگر بنیاب آب کو
ت باشد بوسم آب
بنویسد و اشود

سحر صحون نیل
ص

نراه کرامان لبس الله الرحمن الرحيم قل هو
الله احد یعنی خدای بی نیاز است از همه اهل
نزد او کسی را ~~نمی~~ بود است که بپوشد که عزیز پسر
خداست و الله بول الله یعنی زاده نشد از کسی رو بر خدای
که گویند که عیسی پسر خداست و الله یکن له صفوا
احد یعنی نیست مر او را اینها بچس رود بر مجوسی و مشرکان
عربست که گفته اند که او را امتاست بعد از ان کذا الله
الله دینی یعنی چنین است پروردگار من و بگوید و بر کعب
رود و بگوید سبحان ربی العظیم و بحمدی یعنی پاک
میدانم از همه بزرگ پروردگار بزرگ خود را و حال اگر مشغول
بستایش او و بعد از ان سر بردارد از رکوع و بگوید
سمح الله لمن سمح یعنی بخشد خدای هر کس که بتایش او

و بگوید الحمد لله رب العالمین یعنی شکر خدا را که
پروردگار عالمی است اهل النبایه و العظیة
و ندی بزرگ با عظمت و الجود و الجبروت و خدای
ندی که بخشش جهان فهای بر خلاق و تکمیل بگوید و بسجود
و بگوید سبحان ربی الاعلی یعنی پاک میدانم از همه
پروردگار بلند خود را و بگوید و حال اگر مشغول بتایش او
بعد از ان سر بردارد از سجود و بگوید و بعد از ان شش
الله ربی و اتوب الیه یعنی طلب آمرزش میکنم از
پروردگار خود و باز گشت میکنم بسوی او و بار دیگر بگوید
و بسجود رود و بعد از ان بر خیزد و در حال بر خیزش بگوید
بحول الله تعالی و قویته یعنی بگردانندگی خدای عالم
و قوت و افراده و اتوکل و انت کف و لا یحزن منی

مطلع

بر حق ختم
 بنیم و می نشینم و رکوع میکنم و سجود میکنم بعد از آن فاتحه
 سوره را بخواند و هر دو دست را برابر برود و درود بگوید
 سبحان من دانست له السموات والارض
 بالعبودیه یعنی پاکست از همه عیبها که خدایت است
 مژوا را آسمانها و زمینها بر بندگی لا اله الا الله الحکیم
 الحکیم یعنی نیست خدای مگر الله برود که بخشنده است
 لا اله الا الله العلی العظیم نیست خدای مگر الله
 که بندگان را است سبحان الله پاکست خدای پاک
 از همه عیب رب السموات السبع و برود که
 آسمان هفت کون است و رب الارضین السبع و
 برود که زمینها هفت کون است و ما فیهن و آنچه
 درین زمینها و آسمانهاست و ما فیهن و در میان
 غ ا ا ا ف ا ا ا ق ا ا ا ک ا ا ا ل ا ا ا
 ه ا ا ه ا ا لا ا ا ا ی ا ا ا ا ا ا ا
 ک م ی ع س ق ج ع س ق

مطلع

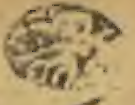
الله

اینهاست و ما تحتهم و آنچه در زیر اینهاست و
 ما فوقهم و آنچه در بالای اینهاست و هو رب
 العرش العظیم و اوست پروردگار عرش عظیم و سلام
 علی المرسلین و سلام بر رسولان و الحمد لله رب
 العالمین و شکر خدا را که پروردگار عالمیانست اللهم
 اغفر لنا بارخدا یا صبار زما و ارحمنا و رحم کن
 و عافنا و عافیت ده مرا از آفتها و اغفر عنا
 و عفو کن انما بدیدها را فی الدنیا و الآخرة در دنیا
 و آخرت انک علی کل شیء قدیر تا بدرستی کرتی
 بر همه چیزها قاری رب اوزعنی ان اشکر نعمتک
 التي انعمت علی و علی والدین یعنی پروردگار را تو
 فیکر مرا که شکر کنم نعمتها را انجان حق که انعام

علاج کوبه چشم و خراوت کرده برین دبر و وارمن و آن اغمل صالحا ترضه
 و جوشنی و جوب و و توفیق ده که اغمل صالح کنم که راضی باشی توازان عمل واحد
 خادش و بخار و بی خلنی بر خمتک فی عبادک الصالحین و داخل کن بر ارجت
 قوتی کنند و مجربست خود در میان مبدکان صلح ربنا آتینا فی الدنیا حسنة
 کسند لحاب اسیرده ای پروردگار ما را در دنیا بیکوی و فی الاخرت
 و با مسغید نخ مرغ حسنة و در آخرت بیکوی و حسنة و قنا عذاب النار
 و هم بوسند تا کف و کافور ما را از عذاب انش و توفیق مع الابرار
 آید و چه شرم را بوسند و مهربان ما را بر مبدکان ربنا لا تنزع قلوبنا بعد
 بکنند و بپهلند تا العا از حد نیتنا پروردگار ما را کردن ما را بوزان که راهبده
 شد کرده و با چه شرم ما را و صب لنا من لدنک رحمة و بخش ما را از
 عسل و بکنند و نزد خود رحتی انک انت الوهاب برستی که بکنند
 بگویند می کنند و بت زدن فی علما و یقینا و ایمانا پروردگار ما را

کران

کران علم ما و ایمان را و الحقنا بالصالحین و حق
 کردن بعد طاعت بعد از آن بر کوع رود و سجدتین را نیز بطریق
 سابق بجا آورد و تشهد بخواند باین طریق که بسم الله
 بنام بزرگ خدا و با الله و بخدای کیتا و الحمد لله و
 ستایش مر خداست و خیر الاسماء كلها لله و تبرین
 نامها کل مر خداست اشهد ان لا اله الا الله کوی
 میدهم من این که بخت خدای مکر الله و خدای لا شریک
 له واحد است و شریک نیست او را و اشهد ان
 محمد عبدا و رسوله و کواهی میدهم من باینکه محمد بن
 عبد الله بنده اوست و رسول اوست از سله
 بالحق فرستاده اوست بر امتی خلق بشیر و نذیر
 بت رت و بندست بر ملت خدای و بسم الله و بخت خدای

۸۱

بر کس از خانه بیرون آید
نماز و تسبیح و در رکعت نماز نافله صبح است و اما اول
شیاطین بر سر راهش
زوال آنجا است آنجا وقت کسب است خاص بمقدار
اینکه پس اگر در وقت
بسیرون آمدن بگوید
و قدم بر سایه وقت زوال افزاید در شهری که وقت زوال
بسم الله امت با
شخص سایه باشد و در شهری که سایه در وقت زوال
الله تعالی علی الله معلوم میشود و آنرا آن وقت کسب سایه بعد از عدم بود
ماشاء الله لاحول
قدم برسد و در از وقت یک شصت است و اما اول وقت
ولا قوة الا بالله نافله عرفه شصت از نماز ظهر که در اول وقت گذارد
سلامه شیاطین را
میشود و آنرا آن وقت کسب که شصت بمقدار چهار قدم برسد
در رکعت اول وقت نافله مترب فایع شصت از نماز مترب
که در اول وقت گذارد و شود و آنرا بر طرف شدن سحر
که در جانب مترب بهم میرسد و وقت نافله خض فایع شصت
از نماز خض که در اول وقت گذارد شود و آنرا آن نصف

شب یکصد اما وقت نماز شب نصف شب تا طلوع فردیم در وقت که شهر یا
هر چند غیر نزدیکی باشد افضل است و اگر بعد از گذاردن چهار
رکعت فجر دو رکعت شود و چهار رکعت باقی را تحف بگذارد و این دعا را بخوان
اگر قبل از اتمام چهار رکعت طالع خود نافله را قطع کند و نماز
صبح اشتغال نماید و جایز است که نماز شب را بعد از نماز صبح
بگذارد و هرگاه ترسد که در نصف باقی شب بیدار نشود تا صبح اما
وقت نماز شفع و تر بعد از فایع شدن از نماز شب است و
افضل است که در ماهین فرمود اول فجر و ثانی بجای آورند
و وقت نافله بعد از فایع شصت از شفع و تر و وقت
آن میکنند بعد از شدن سحر مشرق و ادعیه آن و ادب
نوافل و میسر است و اما در کتاب مفتاح الفیض
مکرم است و در این کتاب آنچه است مذکور میشود بر آنکه چون الله العلی العظیم

در صبح باید حنوت زوال آفتاب مستحق شود یعنی وقت ظهر داخل شود
 الله اكبر الله اكبر این دعای حضرت امام محمد باقر علیه السلام تعلیم محمد بن مسلم
 كبریا و سبحان داده و فرموده که می گفت بر آن چنان می گفت می گفت
 الله بكرو و اصلا خود بخواند دعائیت سبحان الله ولا اله الا
 والحمد لله رب الذي والحمد لله الذي ولده يتخذ ولدا ولعن
 العالمين كثيرا له لشربيل له ان شر بیک فی الملک ولعن لک ولی من الذل
 وکبریا تکبیرا و بعد از آن وضو سازد و شروع در نماز ظهر کند
 و در رکعت اول بکبرت سبعه و افتتاحیه را با ادعیه
 آن بطریق کرده و اگر آنم مذکور شد بجای آورد بعد از فاتحه
 سوره قل هو الله احسن بخواند و در رکعت دوم بعد از
 فاتحه سوره قل یا ایها الکافرین ان بخواند پس سلام دهد
 و بعد از سلام بکبر بگوید و تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بجای آورد

پس این دعا بخواند اللهم انی ضعیف فقوتی
 رفاک ضعفی و خذ لی الحیز بنی صیتی و
 اجعل لی ایمان منتهی رضای و باز خذ لی
 فیها قسمت لی و یلغنی بر تحت کل الذي امر
 جوامعک و اجعل لی ودا و مشر و للمؤمنین
 و عمدا عندک پس دو رکعت دیگر نماز ظهر بگذارد و
 بطریق کرده ذکر شد سوی نشش کبریا افتتاحیه و ادعیه او
 پس دو رکعت دیگر نیز به این طریق بجای آورد بعد از دو رکعت
 ازین نشش رکعت بجز میسر شد از تعقیب نماز بجای آورد
 بعد از آن اذان ظهر بگوید و بعد از آن دو رکعت دیگر نماز ظهر
 بطریق بجای آورد و بعد از فاتحه شدن از نماز ظهر و متعلقات
 آن شروع کند و نماز ظهر و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره که

خواهد بخواند چون از دو رکعت اول فایز شود این دعا
 بفرماید اللَّهُمَّ اِنْدَلِ الْاِلَهَ الْاَتَاكَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَيُّ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الْمُبْدِئُ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ
 وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْاَمْرُ وَجَدَّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ وَلَمْ يَخْلُصْ بِكَ
 يَامَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَرْبُ كُنْ لَمْ يَكُنْ اَحَدُ وَلَمْ يَخْلُصْ
 صَاحِبُهُ وَلَا وَلَدُ اَصْلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 پس حاجت بخواند بعد از این دو رکعت و بگوید خداوند بزرگوار
 بطریق دو رکعت اول پس این دعا بفرماید اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ
 السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ

خداوند بزرگوار
 بفرماید اللَّهُمَّ اِنْدَلِ الْاِلَهَ الْاَتَاكَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَيُّ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الْمُبْدِئُ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ
 وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْاَمْرُ وَجَدَّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ وَلَمْ يَخْلُصْ بِكَ
 يَامَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَرْبُ كُنْ لَمْ يَكُنْ اَحَدُ وَلَمْ يَخْلُصْ
 صَاحِبُهُ وَلَا وَلَدُ اَصْلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بگردی کس لوده دهنم شبنم بخوابم بعد بر من

چشمم با غمخورمیت همان جامم را حیرت داشت بدست

بدو گفتم ترا گزینی نباشی غرق محبت و بیایی

همه کرد بر بخت و مکر اخر از این بت چه افتد بر بخت

بگفت اول اشوال از دست زهر کردنان هر دو ترست

بگفتم من بزرگتر ندانم بغیر از تو که ندانم

به نام تو که نشنیده محبت شده است از محبت

عهدی استیارتی بمانند در فردی بر روی کشته
 به کس خندان بر و رفتند و بعد الف و دایم کرده گفتند
 تو با آن در صاحب کلام بر روزی تا روز قیامت
 زنج از دست برستی بر دهن هر وقت در بهی
 چه بگویند امیر المؤمنین بفرمودی بر نیز بالاشی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَهِدَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ
 الْعَلِيمُ قَائِمًا بِالْقِطْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَرْزُوقُ
 إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ
 الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ الْعَائِي الْحَاجُّ الْفَقِيرُ
 الْمُتَعَارِفُ الْمُتَعَلِّقُ وَالْفَقِيرُ وَرَأَيْتُ فِي

شهر

انحصار
 مقولست که

کما شَهِدَ لِلذَّاتِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
 مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَوْذُ وَالنِّعَمُ وَالْجَانِ
 وَالْكَرَمُ وَالْإِمْتِنَانُ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ جَامِعٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 تَحْتَ أَمْرِهِ مَوْجُودٌ بِمَعْنَى جَمِيعِ بَصَرِهِ دُونَ شَيْءٍ
 مُبِيدٌ كَارِهِ صَدَقَ بِسَمِيهِ هَذِهِ الصِّفَاتُ
 هُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عَمَلِهِ كَانَتْ قَوِيًّا
 قَبْلَ وُجُودِ الْقَدِيمَةِ وَالْقُوَّةُ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ
 إِجَادَةِ الْعِلْمِ وَالْعِلْمُ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلُوكَةَ
 وَلَا مَسَالٍ وَلَمْ يَزَلْ حَكِيمًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ
 قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزَلٍ الْأَزَلِ وَبِقَاوَةِ تَعَدُّ الْبَعْدِ
 مِنْ غَيْرِ تَقَالٍ وَلَا ذَوَالٍ غَيٍّ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
 مُتَعَرِّفٌ بِالْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ جَوْرٌ فِي قَسَبِ

۹۹

علی روزی شود و در پیش

مردم مکرم باشد روز

جده عمر دولتش ز

یاده شور شنبه

وران جامه بیمار شود

مکن آنکه او را بکسی

برسد

و لا یسئل فی شیئہ ولا ظلم فی تقديره ولا امر
من حکومته ولا ملأء من سطوته ولا یخامر
نعمت من یسئل رخصتہ غضبه ولا یقوتہ احد
اذا طلبہ اراح العسل فی التکلیف وسوی فی التوفی
بین الضعیف والشریف مکن اداء المأمور ومثل
سبل اجتناب الخطور لم یجلب الطاعة الا دون
الويع والطاعة شجانه ما بین کره واعلى شانه شجانه
ما اجل له واعظم احسانه بعث الانبیاء لیسیر
عالمه بحسب الاوصیاء لیظهر طوله وفضل خطاه
من انتم سید الانبیاء وخیر الاولیاء وفضل الانبیاء
والاولیاء محمد صلی الله علیه واله وسلم استار
ویناد عا بالیه وبالقرآن الذی انزل علیه ربوبیه

سید محمد و محمد

لدر

بادتند و زد بگو

اللهم انی اسئلك

الذی نصه يوم الغدير وأشار بقوله هذا على
اليه واشهد ان الامية الابرار والخلفاء اللاحق
بعد الرسول المختار على قايع الكفار ومن بعده عودك من شتر
سيد اولاده الحسن بن علي ثم اخوه السبط ها وشتر ما عيها
التابع لم رضات الله الحسين ثم العابد على اللهم اجعلها علينا
الباق محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى رحمة وعلى الكاظم
ثم الرضا على ثم النقي محمد ثم النقي على ثم الزكي بن عبد الله و صلى الله
العكرى الحسن ثم الحجة المنتظر المرحي الذي على محمد واله
يقاير بقيت الدنيا و يمينه رزق الوري ويوحى تكبير سيار باوا
نبت الارض والسموات عيسى الله الارض قسطا
وعلا بعد ما ملئت ظلما وجورا واشهد ان عليا
حجة وانما لهم فريضة وطاعتهم مفروضة والله

تَكَرَّرَ رَعْدُ سَاعَةِ

سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ
لِرَعْدِ مَجْدِهِ وَالْمَلَأَ
كَلِمَةً مِنْ خَيْفَتِهِ

وَيُزَكِّي بَكْوِيدَ

لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ

وَلَا تَهْلِكْنَا بِكَ وَ

عَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

بَارَانَ يَارَبُّكَ

صَبَا هَيَّئَا

لَا زِمَةَ مَقْضِيَّةً وَالْإِقْدَامَ بِمَنْ مَنَحْتَهُ مَخَالَفَتَهُمْ
وَهُمْ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ
الَّذِينَ وَأَنْضَلَ الْأَوْصِيَاءَ الْمَرْضِيِّينَ وَأَمَنَةَ أَهْلِ
الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَاشْهَدْنَاكَ الْمَوْتَ حَقًّا وَمَا
الْقَابِرِ حَقًّا وَالْبَعْثَ حَقًّا وَالشُّورَ حَقًّا وَالضَّرْطَ حَقًّا
وَاللَّيْزَانَ حَقًّا وَالْحِسَابَ حَقًّا وَالْكِتَابَ حَقًّا وَالْجَنَّةَ
حَقًّا وَالنَّارَ حَقًّا وَلَنْ السَّاعَةَ آتِيَةً لَا رَيْبَ فِيهَا وَ
أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَضْلُكَ رَجَاءُ
وَكَرَمُكَ وَرَحْمَتُكَ أَمْلِي لِأَعْمَلِي لِأَسْتَحِقَّ بِهِ
الْجَنَّةَ وَالْإِطَاعَةَ لِي أَسْتَوْجِبْ بِهَا الرِّضْوَانَ إِلَّا
إِنِّي لَتَقْدَرْتُ لَوْ جِدْتُكَ وَعَذْلُكَ وَأَرْجَيْتُ
أَهْلِي أَلَيْكَ وَفَضْلُكَ وَفَضْلُكَ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ إِلَيْهِ

كَبُودَ رُبِّهِ

دَرْدَمَ نَزْعِ بَلْوِ

يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ

مِنْ أَحَبِّكَ وَلَنْتَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَوْدَعْتُكَ بِقِيَمِي هَذَا وَثَبَاتَ دِينِي وَلَنْتَ خَيْرَ
مَنْوَعٍ وَقَدْ أَمَرْتُ بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرَدَّهُ عَلَىَّ وَتُ
حُضُورِ مَوْفٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَ
بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَآلِقًا

كِتَابًا وَبِأَلِ كَعْبَةَ قَبْلَةً وَبِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ إِمَامًا
وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ
مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ
عَلِيٍّ وَالحُجَّةِ الْقَائِمِ لِنَتَظَرُّ الْمَهْدِ وَالْهَادِيَ أَمَّةَ
الْمَعْصُومِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

در هر شب از ده ذی حجه بعد

از نماز شام دو رکعت نماز

کند در هر رکعت بعد از اَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ

رَحْمَدِ قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ

الزَّاحِقِينَ

یکم شبیه این دعا بخوان بر آنکه از هر روز است و دفع جسیع بلیات منور بحضرت امام الان

والبین علی بن موسی الرضا علیه السلام منور بر رقم الحید در هر رکعت

مژده رکعت چون حضرت امام رضا ع در قصر حید فرموده است

خود را کند و بحید داد او نیز بکبرک خود داد تا بشود بجز از آنکه

کبرک آمد در رقم بحید داد که این در حید حضرت امام علیه السلام

حیدان رقم را بر گرفت و بجزست حضرت امام و کعبه این رقم در

در پیش شاه بود جز است امام فرمود این عوده است که در

داشت بر از او بلا داد دفع شود از جمیع بر آنکه این فرمود که هر کس

با خود در شیطان العین از او دور رکعت و دفع آن بیاورد

و الله اعلم

اعلم ولا تشع

بیل المصطفی

یسرله

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللهِ اِنِّي اَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتُ تَقِيًّا

اَوْ غَيْرَ تَقِيٍّ اَخَذْتُ بِاللّٰهِ التَّمِيْعَ الْبَصِيْرَ عَلَيَّ مَعَكَ

وَبَصْرَكَ لَا سُلْطَانَ لَكَ عَلَيَّ وَلَا سَمْعِي وَلَا عَلَيَّ

بَصْرِي وَلَا عَلَيَّ شَعْرِي وَلَا عَلَيَّ شَرِي وَلَا عَلَيَّ

وَلَا عَلَيَّ حُجِّي وَلَا عِظَامِي وَلَا عَلَيَّ مَالِي وَلَا اَمَارَتِي

رَبِّي سَتَرْتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بِسْمِ الشَّوَةِ الَّذِي اَسْتَأْذِنُ

اَنْبِيَاءَ اللهِ بِه مِنْ مَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَالْفِرَاعَةِ وَجَبَلِ

عَنْ يَمِينِي وَمِنْ كَائِلٍ عَنْ يَسَارِي وَاِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ

وَعَدِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اِمَامِي وَاللهُ مُطْلِعُ عَلَيَّ

بِي رَيْكَ يَنْعِيكَ مَعِي وَيُبْعِدُ الشَّيْطَانَ عَنِّي اَللّٰهُمَّ

لَا يَقْبَلُ حِمْلَهُ اَنَّا نَاكَ اَنْ يَسْتَعْرِفِي وَاَنْ يَسْتَحْضِرَ

ولا على عصبی

از حضرت صادق منقول است

که هرگاه در نی را جملی باشد

و چهار ماه بر او بگذرد

رونی او را بقبله کن و اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ النّٰثَاتُ اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ النّٰثَاتُ

بیته الکوسی بخوان و اَللّٰهُمَّ اِنِّكَ النّٰثَاتُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

دست در پهلوی او بزن

بسم الله الرحمن الرحيم

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ يَا مَنْ اَقْرَبُ لَهٗ بِالْعُبُوْدِيَّةِ

کُلُّ مَعْبُوْدٍ يَا مَنْ يَّجِدُ كُلَّ مَحْمُوْدٍ يَا مَنْ اِنِّیْ

کُلُّ مَحْمُوْدٍ يَا مَنْ يَطْلُبُ عِنْدَكَ كُلَّ مَقْصُوْدٍ يَا

مَنْ سَاَلَهُ غَيْرَ مُرَدٍّ يَا مَنْ يَابِرُ عَنْ سُوْاِلِهِ

غَيْرُ مُسَدَّدٍ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُ مَوْصُوْفٍ وَلَا مَحْدُوْدٍ

يَا مَنْ عَطَاوُهُ غَيْرُ مَمْنُوْعٍ وَلَا مَمْنُوْكٍ يَا مَنْ هُوَ

لَمْ يَنْ دَعَا لَيْسَ بِعَبْدٍ وَهُوَ نِعْمَ الْمَقْصُوْدُ يَا

مَنْ رَجَاهُ عِبَادُهُ بِحَبْلِهِ مُسَدَّدُوْدٍ يَا مَنْ لَيْسَ

بِوَالِدٍ وَلَا اَخٍ لَّوَدَّ يَا مَنْ يَجْهَدُ وَمِثْلُهُ غَيْرُهُ وَجْهٌ

و حدیث وارد شد

که هر که زنی او جملی را

داشته باشد عزم

یامن که غیر معذور و یا من خوض بره لا انام کند که او را محمد یا علی

مورد و یا من لا یوصف بقیام ولا تقوید یا من نام کند البته او پیر

لا یجری علیه حرکت ولا جمود یا الله یا رحمن

یا رحیم یا ودود یا رحیم الشیخ الکبیر یقول شخصی بنزد حضرت امام

یا غافر ذیب داود یا من لا یخلف الوعد و یفوق غیره جعفر صادق امام

الموعود یا من زرقه و ستره للعاصیین مدد و یا و کفایت بابن رسول

الله هشت دهن

من هو لمجاء کُلِّ مُقْضٰی مَطْرُوْدٍ یا من دان له بهم رسانیده

جَمِیعِ خَلْقِهِ بِالْحُجُوْدِ یا من لیس عن نیل وجوده وی پدیدیم

مَصْدُوْدٍ یا من لا یخف فی حکمه و حکمه عن الظلم فرمود که وقتی میان

العنود ارحم عبیدک خاطا لم یوف بالعهود پای و نه

اِنَّکَ فَعَالٍ لِّمَا تُرید یا بار یا ودود صل علی محمد و سوار است

خیر یعوث دعا الی خیر یعوث و علی الطاهر

بر جانب راست ناف
 زن بکزار و سوره انا
 انزلناه را هفت نوبت
 بخوان بعد از آن مقابله
 کن چون اثر
 ظاهر شود پس
 شهادت بر
 ناف راست ناف
 بکزار نوبت
 نگاه بخوان
 سه مرتبه من
 انور حق سبحان
 و تعالی

الطَّيِّبِينَ أَهْلَ الْكَرَمِ وَالْجُودِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا
 بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُؤْتِي الْحَيَاةَ وَالْمَوْتَ أَنَا
 وَلَهُ يُرْجَعُ الْأُمُورُ
 در پنج روز نوبت که در نماز سوره زوم حضرت
 امام و توفیق السلام بود بواسطه زینا شکایت آنحضرت پس
 کرد آن ملعون بر خواسته و حالتی که مست بود شمشیر بر پشت و
 بر سر آنحضرت اندام امام را پاره پاره کرد و خضام گفت ای
 مسیح میرا که چکار کردی فرزند امام حضرت امام رضا را کشته ای
 ملعون بن رسید با سر خدام را فتنه و ناخبر از او بگریخت خبر
 خوش آورد امام حسن علی که دید احوال پر سیه چون دیدی
 با گفت پیش امام رفتم و سلام کردم نشسته بود بر اینر و شنیده
 سید و گفتم ای رسول الله این را بفرست که در آن نماز کنم و ذکر
 جویم و غرض من از این بود که بر اینر امام و راحت من باشد

امون گفت بخاطر من که شمشیر کشیده بر او زخم انداختم
 که با آنحضرت چه کردم این بگفت بسیار بگریست و گفت
 که او عزت اولین و آخرین است پس در خور در لغت آنحضرت
 بر او پیش هر رضا و بکار دنیا بر برادر او سلام رسانیدم و صلوات
 خواهم بار کرد پیش آنحضرت رفتم و سلام رسانیدم و صلوات
 می گفتم و قصه عرض کردم و معذرت خواستم پس حضرت
 نگاه کرد و تسمی نمودند و گفت ایضا انستیم در آن
 حافظ هست گفتم بل این رسول الله ای غاب بکذا در حق
 او را در این که شعور نموده و ندانسته و حال فزونی که
 در دیگر است نشود باین رسول الله قدم بچای و پیشانی
 مسیح غاب گفت پس حضرت فرمود در خط قرمز این بود که
 وی ایمان و رضایت بنام پس ای سید و نزد امامان او را

بخت بسیار گفت بعد از آن فرمود که ای خلیفه امون گفت
 پس و سر یک گفت تر انصافی میکنم قبول گفت
 کرد و الشکر است مصلحت آن نصیحت کدام است حد
 بود که بخوانم شب است پرونی زوی که من این شبم اصفی
 و چون غرضی چند است که ترانکه میدارد از جیب برآید
 است چنانچه دی شب نگاه داشت و اگر چنانچه نام
 پس قصد نکند خطه بناید اگر خواهرش تو قسم تافه
 بی مامون گفت از انجوت مبارک خود بنویس و بفرست
 تا صبح شد خوف مرا طبلید و بر ورق آهوانی دعا را
 است و گفت ای بارانی دعا را بر پیش خنجر و بگو تا بپوشد
 زه نقش کنند بر روی دعا که در کور و در وقت سستی
 زنده و چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت نماز از فاتحه و غیره بگوید

و خدا باز شد اندر دعا بر و اللیل و منبر و الشمس و منبر باز
 او را احد چون فارغ این دعا باز در است بند و دفتر گرفت
 در عقب بنامه تا بول آمد این کجاست و نوع این دعا بار است
 محمد شد و الله اعلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ
 الْيَوْمِ إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُومِ
 عَلَيْهِمْ وَالتَّالِينَ آمَنَّا بِاللهِ نَحْمَدُكَ مَا فِي
 الْأَرْضِ وَالْفَلَاحِ نَحْمَدُكَ يَا مَنْ وَفَّقَكَ التَّمَنَّا
 أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ بِالنَّاسِ
 لَوْ وَفَّقَ رَحِيمَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ الْيَتِيمُ

يا علي

يَوْمَ الدِّينِ نَفْعُ مَا تَنَاءَ بِلا مَعَالِيَةٍ تَعْلِي مَنْزِلًا
بِلا مَنٍّ وَتَفْعَلُ مَا تَنَاءَ وَتُحْكُمُ مَا تُرِيدُ وَتَدَاوِلُ
الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ وَتَرْكِبُهُمْ طَبْعًا عَنْ طَبْعٍ
يَا أَيُّهَا الْمَكْتُوبُ عَلَى سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّائِبِ
الْقَائِمِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّصْرُ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ
وَالْعَرْشِ الَّذِي لَا يَحُولُ وَأَسْأَلُكَ بِالْعَيْنِ الَّتِي
لَا تَنَامُ وَبِالْجَنَّةِ الَّتِي لَا يَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي
لَا يَطْفَأُ وَبِالْإِسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ
وَبِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي هُوَ حَاطٌ
بِمَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي أَنْشَأَ
بِرَأْسِهِ وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرَ وَنَجَّى لَهُ الْبُحُورَ وَ
نَصَبَ بِهِ الْجِبَالَ وَبِالْإِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ

يا علي

حضرت باطنه عليها السلام
کرد بحضرت رسول الله

وَالْحَمْدُ لِي وَبِأَيْمِكَ الْمَكْتُوبُ عَلَى سُرَادِقِ الْعِزِّ
وَبِأَيْمِكَ الْمَكْتُوبُ عَلَى لَوْحِ الْعِظَةِ وَبِأَيْمِكَ الْمَكْتُوبُ
عَلَى سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَبِأَيْمِكَ الْقُدْرَةِ وَبِأَيْمِكَ الْعِزِّ
وَبِأَيْمَاتِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَكْرُمَاتِ الْخَزَائِنِ فِي
عِلْمِ الْعِيبِ عِنْدَكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
بِمَا أَرَجُوا وَأَعُوذُ بِعَيْنِكَ وَقُدْرَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا
وَأَتَّخِذُ وَمَا أَخَذَ بِأَصَاحِبِ مُحَمَّدٍ يَوْمَ حُبَيْنِ وَهُوَ سَمْنٌ عَرُوفٌ
بِأَصَاحِبِ عَلَى يَوْمِ صَفِّينَ أَنْتَ يَا رَبِّ مُبِيرُ
الْجَنَائِدِ وَفَاحِشِ الْمَكِيدِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ طَهٍ
وَقَبْرِ وَالْفَرَانِ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنْشِئَ عَصَاكَ هَذَا الْعَقِيدَ
أَدْرَأَنِي بِحَرْكِ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَكُلِّ سُلْطَانٍ

وَعَدٌ شَدِيدٌ وَعَدٌ مُنْكَرٌ لِاخْلَاقِي وَاجْعَلْهُ
 مِنْ اَسْمِ الْبَيْتِ نَفْسَهُ وَفَوْضِ الْبَيْتِ اَمْرَهُ وَالْجَاءُ إِلَيْكَ
 ظَهَرُ اللَّهِ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي ذَكَرْتَهَا وَقَرَأْتَهَا
 وَأَنْتَ اعْرِفْ حَقِّهَا مِنِّي وَأَسْأَلُكَ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ
 وَالْجُودِ وَالْكَرِيمِ وَلِي الدُّعَوَاتِ الْمُتَجَاوِزَاتِ وَ
 الْكَلِمَاتِ الثَّامَنَاتِ وَالْأَسْمَاءِ الثَّانِيَاتِ وَ
 أَسْأَلُكَ يَا نُورَ النُّهَارِ وَاللَّيْلِ وَنُورَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَنُورَ النَّوْرِ وَنُورَ الْبَيْتِ كُلِّ نُورٍ يَلْعَالُهُ
 الْخَضِيئَاتِ كُلِّهَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 الْجِبَالِ وَأَسْأَلُكَ مَنْ لَا يَفْقِي وَلَا يَمُوتُ وَلَا يَزُولُ
 وَلَا لَهُ شَيْءٌ مَوْصُوفٌ وَلَا إِلَيْهِ حُدٌّ مُنْسُوبٌ وَلَا مَعْدُ
 إِلَهُ وَلَا إِلَهٌ سِوَاهُ وَلَا لَهُ فِي مَلِكِيَّةٍ شَرِيكٌ وَلَا نَصَافُ

وَيَا نُورَ

الْحَمْدُ

الْفِزَّةِ إِلَّا إِلَهٌ لَمْ يَزَلْ بِالْعُلُومِ وَاقِعًا وَالْأُمُورِ نَظِيرًا
 وَيَا لِكُنُوتِهِ عَالِمًا وَبِالْقُدْرَةِ عَمَّا وَيَا لِحُجَّتِهِ بِصِيرًا
 وَيَا لَأُمُورِهِ خَبِيرًا أَنْتَ الَّذِي شَعَتْ لَكَ الْأَصْوَاتُ
 وَضَلَّتْ فِيكَ وَالْأَحْلَامُ وَضَاقَتْ دُونَكَ الْأَسْبَابُ
 وَمَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ نُورَكَ وَوَجَلَّ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَ
 هَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَتَوَكَّلَ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ
 وَأَنْتَ الرَّبُّ فِي جَلَالِكَ وَأَنْتَ الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ
 وَأَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَمُوتُ كَلٌّ
 شَيْءٍ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ فِي الدُّعَوَاتِ قَائِمُ
 الْحَاجَاتِ مُفَرِّعُ الْكُرْبَاتِ وَفِي النِّعَمَاتِ قَائِمُ
 هُوَ فِي عُلُوهِ دَانَ وَفِي دُنُوهِ عَالٍ وَفِي إِشْرَاقِهِ
 مُنِيرٌ وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ وَفِي مَلِكِيَّةٍ عَزِيزٌ

عَالِمًا وَفِي الْعُلُومِ

بدونما بدیر که شد اور در کافور کرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ السَّمِيعِ
الْبَصِيرِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ بَكِلِ
شَيْءٍ عَالِمٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الْخَالِقِ
الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ
كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ بِرَبِّ
مَتَّكِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ

کتاب

[illegible]

12 pth

شَيْءٌ وَهُوَ الْعَلِيمُ

الْحَبِيبُ بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الرَّحِيمِ الَّذِي لَيْسَ

كَثَلُهُ شَيْءٌ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْغَفُورُ فَ

اللَّهُ خَيْرُ حَافِظٍ

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّ

حَمِيمٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ عِزًّا

عِزَّتِكَ بِطَوْلِكَ حَوْلٍ شَدِيدٍ قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ

مِقْدَارِ قُدْرَتِكَ بِتَأْكِيدِ تَحْمِيدِ عِظَمِكَ

بِثَمَنِيَّةِ ثَمَنِيَّةِ يَوْمِ يَوْمِ دَوَامِ مَدَدِ

بِرِضْوَانِ غُفْرَانِ رَحْمَتِكَ بِرَفِيعِ بَدِيعِ مَسْجِدِ

بِعَادَةِ صَلَوةٍ بِسَاطِرِ رَحْمَتِكَ بِحَقَائِقِ الْحَقِّ

بِحَقِّ حَقِّكَ بِمَسْكُونِ الْبَيْتِ مِنْ سِرِّ سِرِّكَ

بِمَعَانِدِ الْغُرِّ مِنْ عِزِّ عِزِّكَ بِجَنِّينِ أَنْبِيَاءِ

الْمُرِيرِينَ بِحَقَائِقِ خَضَعَاتِ دُفْعَاتِ الْخَائِفِينَ

أَعْمَالِ أَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِينَ بِتَجَمُّعِ نَقْطِ مَوَارِدِ

الصَّابِرِينَ بِعَبْدِيَّةِ تَعَبُدِ تَحْمِيدِ جَلَدِ الْعَارِفِينَ

إِلَهِي هَلَّتِ الْعُقُولُ وَخَسِرَتِ الْأَبْصَارُ وَخَسِرَتِ

الْأَلْهَامُ وَخَارَتِ الْأَوْهَامُ وَفُتِرَتِ النُّوَابِ

وَبَعُرَتِ الظُّنُونُ عَنْ أَدْرَاكِ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ

بَوَادِي عَجَائِبِ أَصْفَاتِ بَدَائِعِ قُدْرَتِكَ دُونَ

الْبُلُوغِ إِلَى عُرْفَةِ نَدَائِي لِعَالِي رُؤُوفِ تَعَالَى

تَحْرِيكِ الْحَرَكَاتِ وَبَدِيعِ تَهْنِئَةِ الْغَايَاتِ وَ

تَخْرُجُ بِنَائِعِ تَفْرِيعِ نَضَابِ الثَّبَاتِ بِأَمْنِ شِقِّ حَمِّ

جَلَامِيدِ الصُّفُوفِ الرَّاسِيَاتِ وَاتَّبَعَ مِنْهَا مَاءٌ

مُعِينٌ حَيَوُهُ لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَخْيَانُهَا الْجَوَانِ وَ

الثَّبَاتِ وَتَعْلَمُ مَا خَلَجَ فِي أَفْكَارِهِمْ مِنْ نَظَائِرِ

حَقَائِقِ لُفَاتِ النَّمْلِ النَّارِ جَارِيَةٍ بِأَمْنِ سَجْدَةِ

وَهَلَّتِ وَقَدَسَتْ وَكَبُرَتْ وَتَجَدَّتْ لِجَلَالِ

نَقَشِ

اَنْكَشَرِ عَقِيقِ

مُحَمَّدٍ ابْنِ اللَّهِ

عَلِيِّ وَابْنِ اللَّهِ

بِرَكْمِ فَرْزَنْدِ دَارِ فَرْمُونِ

بِرَدِّ رُتَبِ بَنَانِ دُرِّ وَقْتِ

صَبَاحِ دَسْتِ بَرِيشتَانِي

نَهْدِ وَرُودِ بَرَسُوِي

نَخْرَجُ بِنَائِعِ تَفْرِيعِ نَضَابِ الثَّبَاتِ بِأَمْنِ شِقِّ حَمِّ

جَلَامِيدِ الصُّفُوفِ الرَّاسِيَاتِ وَاتَّبَعَ مِنْهَا مَاءٌ

مُعِينٌ حَيَوُهُ لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَخْيَانُهَا الْجَوَانِ وَ

الثَّبَاتِ وَتَعْلَمُ مَا خَلَجَ فِي أَفْكَارِهِمْ مِنْ نَظَائِرِ

حَقَائِقِ لُفَاتِ النَّمْلِ النَّارِ جَارِيَةٍ بِأَمْنِ سَجْدَةِ

محمّد

محمّد

الشُّكُورُ

برآب خواند و بیاشنا
 مد جهته رویشنا
 می چشم از ان اب
 رد کشند
 دعا فراموشی
 است بر پیشانی کز
 در و بگوید

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَمَرَ لَهُ بِالْعُبُودِ بِرِكُلِّ
 مَعْبُودٍ يَا مَنْ جَعَلَهُ كُلَّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ نَفَعَ إِلَيْهِ
 كُلَّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ يَطْلُبُ عَنْهُ كُلُّ مَفْقُودٍ يَا
 مَنْ بَابُكَ عَنْ سُؤْلِ إِلَهِ غَيْرِكَ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُكَ
 وَلَا يَحْدُودُ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ غَيْرُ مَنُوعٍ وَلَا مَكُودٍ
 مَا أَنَا سِوَهُ
 لَشَّطَان

جَمَالِ أَعْوَالِ عِزَّةِ جَبْرُوتِ مَلَكُوتِ سُلْطَانَةِ
مَلَكُوتِ السَّجَّاتِ بِأَمْرِ وَارِثِ فَاضَلَاتِ
وَأَفَادَتِ لِدَوَامِ تَوْفِيقَةِ النُّجُومِ الزَّاهِرَاتِ
وَأَحْيَى عِدَّةَ الْأَمْوَاتِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرَ
الْبَرِيَّاتِ وَأَفْعَلَ بِكَ كَذَا وَكَذَا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَمَرَهُ بِالْعُبُودِيَّةِ كُلِّ
 مَعْبُودٍ يَا مَنْ جَعَلَهُ كُلِّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ يَفْعُلُ إِلَيْهِ
 كُلِّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ يُطْلَبُ عِنْدَهُ كُلِّ مَفْقُودٍ يَا
 مَنْ بَابُكَ عَنْ سَائِرِ غَيْرِ مَدُودٍ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُ
 وَلَا يَحْدُودٍ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ غَيْرُ مَحْنُوعٍ وَلَا مَكْنُوعٍ

دَعَامَاہِ صَفَر

هر کسی هر روز ده ص

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِعَبْدٍ وَهُوَ نِعْمَ الْمَقْصُودُ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِعَبْدٍ وَهُوَ نِعْمَ الْمَقْصُودُ
يَا مَنْ رَجَاهُ عِبَادُهُ بِحَبْلِهِ مُشْتَدُونَ يَا مَنْ لَيْسَ نَدَاؤُهُ بِبَلَاهِي أَيْنَ
بِوَالِدٍ وَلَا أُولَادٍ يَا مَنْ شَبَّهَهُ وَشَبَّهَ عَيْنُهُ وَجُودُ مَا هُوَ أَيْمَنُ بِأَسَدٍ
يَا مَنْ كَرَّمَهُ غَيْرُ مُعَدِّدٍ يَا مَنْ حَوَّضُ بَرِّهِ لِلْأَنَامِ
مُتَوَدِدٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ يَا رَاحِمُ الشَّيْخِ
الْكَبِيرِ يَعْقُوبَ يَا غَافِرُ ذُنُوبٍ عَنِ اللُّغُودِ يَا مَنْ رَزَقَهُ
وَسَيَرَهُ لِلْعَاصِيينَ مَمْدُودُ يَا مَنْ هُوَ مُجَالِدُ كُلِّ مُقْضِي
مَطْرُودٍ يَا مَنْ دَانَ لَهُ جَمِيعُ خَلْقِهِ بِالتَّجُودِ يَا مَنْ لَيْسَ ذَلِيلٌ بِعِزِّكَ حَمْدُ
عَنْ نَبْلِ وَجُودِهِ أَحَدٌ صَدُودُ يَا مَنْ لَا يَخِيفُ فِي حِكْمِهِ خَلْقَكَ يَا حَمَلُ
وَيَحْكُمُ عَنِ الظَّالِمِ الْعُنُودِ يَا رَحِمَ عَبْدٍ لَا خَاطِئَ لَهُ مَعَهُ يَا مُفَضِّلُ
بُوءٍ بِالْعَهْدِ إِنَّكَ تَقَالِي مَا نَزِيدُ يَا بَارِئُ يَا وَدُودُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ مَعُونَةٍ عَالِيٍّ عَلَى خَيْرِ مَعْبُودٍ

صَبَّحْنَاكَ اِنِّیْ كُنْتُ

مِنْ الظَّالِمِيْنَ فَارْحَمِ

مَسْجِدَنَا وَنَجِّنَا

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ

نَحْنُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

وَاٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ

وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

وَارْحَمِ

وَارْحَمِ

وَارْحَمِ

وَارْحَمِ

وَارْحَمِ

وَارْحَمِ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

وَعَلَى اٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ اَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

اَفْعَلْنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

از امام جعفر صادق

اَللّٰهُ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتُ قَتِيْلًا اَوْ غَرِيْبًا

اَعُوْذُ بِاَللّٰهِ السَّمِیْعِ الْبَصِیْرِ عَلٰی عَمَلِكَ وَبَصْرِكَ لَا تُطْلَقُ

لَكَ عَلٰی وَلَا تَسْمَعُ وَلَا تَبْصُرُ وَلَا عَلٰی شَعْرِيْ وَلَا عَلٰی

فَرْجِيْ وَلَا عَلٰی رِجْلِيْ وَلَا عَلٰی لِحْيِيْ وَلَا عَلٰی عَصِيْبِيْ وَلَا

عَلٰی عِظَامِيْ وَلَا عَلٰی مَا بِيْ وَلَا عَلٰی مَا رَزَقْتَنِيْ رَبِّیْ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

شمع باید دانه بلبل با گل و قمر بسوزد
 چنانچه مستند با هم نازنین من گجاست
 از کمالی هم سراق یار من پروا پرورش
 از که برسم کان من مستند نشین من گجاست
 بِحَسْبِ الْاَمْرِ اَمْرًا

سوار من عجز از محو دور
 غریب و بیکس از یار خود دور
 بگو ای باد صبح از روی باری
 پس از عرض بناد چون سباز
 بان نو باره باغ جوانی
 بان مقصود عمر جاودانی
 کنم از هر لحاظ از بجز توفیق یاد
 نواز من غافل ای سرو آزاد
 من بیاد را از یاد مکناد
 بفراموشی مکن زنده زنده
 ایام از آن روز تو دور گشته
 زبیل خسته ز بجزور گشته

صحنه انا
 مرا شد دل ز صحبت پاره پاره
 عند انچه باید خست چاه
 که یکبار دیگر رویت بنشینم
 بکام دل و می نشیند
 زنا گشته ام من هیچ ناری
 در بار فراق اندوه باری
 غانده صبر دارم قرارم
 برین خاطر بی اعتبارم
 زبده قلمم همچون کافی
 رسیده فارغ ز مافی
 ششتم لاجب
 ای از دیده خون دل تمام
 زبده قلمم همچون کافی
 ای از آن ایام از تو دور گشته
 زبیل خسته ز بجزور گشته

U
297-20M